A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2025. július 23.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedések – A pénzeszközök befagyasztása – Olyan személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó – A felperes nevének a jegyzéken való fenntartása – A 2014/145/KKBP határozat 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja – Értékelési hiba – Védelemhez való jog – Arányosság”

A T-1095/23. sz. ügyben,

OT (képviselik: J.-P. Hordies és P. Blanchetier ügyvédek)

felperes

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: V. Piessevaux és M.-C. Cadilhac, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: R. Mastroianni elnök, M. Brkan (előadó), I. Gâlea, Tóth T. és S. L. Kalėda bírák,

hivatalvezető: P. Núñez Ruiz tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Törvényszék Hivatalához 2023. november 21-én benyújtott keresetlevélre,

– a felperes névtelenség biztosítása iránti kérelmének helyt adó 2024. február 28-i határozatra,

– a Törvényszék Hivatalához 2024. május 18-án benyújtott kiigazítási beadványra,

tekintettel a 2025. március 26-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikkre alapított keresetével a felperes, OT először is az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2023. szeptember 13-i (KKBP) 2023/1767 tanácsi határozat (HL 2023. L 226., 104. o.) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. szeptember 13-i (EU) 2023/1765 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2023. L 226., 3. o.) (a továbbiakban: 2023. szeptemberi jogi aktusok) megsemmisítését kéri, másodszor az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2024. március 12-i (KKBP) 2024/847 tanácsi határozat (HL L, 2024/847) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2024. március 12-i (EU) 2024/849 tanácsi végrehajtási rendelet (HL L, 2024/849) (a továbbiakban: 2024. márciusi jogi aktusok) megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben e jogi aktusok (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok) fenntartják a nevét az említett jogi aktusok mellékletében szereplő jegyzékeken.

I. A jogvita előzményei

2 A felperes ciprusi állampolgár.

3 A jelen ügy az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt az Európai Unió által hozott korlátozó intézkedések összefüggésébe illeszkedik.

4 A Krímnek az Oroszországi Föderációhoz való csatolását követően az Európai Unió Tanácsa 2014. március 17-én az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozatot (HL 2014. L 78., 16. o.; helyesbítés: HL 2014. L 263., 35. o.).

5 A Tanács ugyanebben az időpontban az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendeletet (HL 2014. L 78., 6. o.; helyesbítések: HL 2014. L 121., 60. o.; HL 2014. L 294., 50. o.).

6 2022. február 25-én az ukrajnai helyzet súlyosságára tekintettel a Tanács elfogadta egyrészt a 2014/145 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2022/329 határozatot (HL 2022. L 50., 1. o.), másrészt pedig a 269/2014 rendelet módosításáról szóló (EU) 2022/330 rendeletet (HL 2022. L 51., 1. o.) többek között azon kritériumok módosítása érdekében, amelyek alapján természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá vonhatók.

7 A 2022/329 határozattal módosított 2014/145 határozat 2. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Be kell fagyasztani az alábbiakhoz tartozó […] valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást:

[…]

d) a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozóknak anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtó, illetve általuk előnyökhöz jutó természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek;

[…]

g) a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek, illetve jogi személyek, szervezetek vagy szervek,

[…]

(2) A mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek rendelkezésére vagy javára – sem közvetlenül, sem közvetve – nem bocsátható pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás.”

8 A pénzeszközök e befagyasztásának részletes szabályait a módosított 2014/145 határozat 2. cikkének következő bekezdései határozzák meg.

9 A 269/2014 rendeletnek a 2022/330 rendelettel módosított változata előírta a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések elfogadását, és e befagyasztás részletes szabályait a módosított 2014/145 határozattal lényegében azonos feltételekkel határozta meg. E rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontja ugyanis lényegében átvette az említett határozat 2. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontját.

10 A felperes nevét a 2014/145 határozat módosításáról szóló, 2022. március 15-i (KKBP) 2022/429 tanácsi határozattal (HL 2022. L 87I., 44. o.; helyesbítés: HL 2022. L 105., 67. o.), valamint a 269/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. március 15-i (EU) 2022/427 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2022. L 87I., 1. o.; helyesbítés: HL 2022. L 105., 66. o.) (a továbbiakban: eredeti jogi aktusok) felvették a 2014/145 határozat és az említett rendelet mellékletében szereplő jegyzékekbe (a továbbiakban: vitatott jegyzékek).

11 2022. április 13-án a Tanács a felperes rendelkezésére bocsátotta a WK 3073/2022 INIT iratanyagot.

12 A Tanács a 2014/145 határozat módosításáról szóló, 2022. szeptember 14-i (KKBP) 2022/1530 tanácsi határozattal (HL 2022. L 239., 149. o.) és a 2014/145 határozat módosításáról szóló, 2023. március 13-i (KKBP) 2023/572 tanácsi határozattal (HL 2023. L 75 I., 134. o.), valamint a 269/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1529 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2022. L 239., 1. o.) és a 269/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. március 13-i (EU) 2023/571 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2023. L 75 I., 1. o.) fenntartotta a felperes nevét a vitatott jegyzékeken.

13 2022. december 22-i levelében a Tanács a felperes rendelkezésére bocsátotta a WK 17621/2022 INIT iratanyagot.

14 A felperes 2023. május 9-i levelében felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

15 2023. június 5-én a Tanács elfogadta a 2014/145 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2023/1094 határozatot (HL 2023. L 146., 20. o.) és a 269/2014 rendelet módosításáról szóló (EU) 2023/1089 rendeletet (HL 2023. L 146., 1. o.).

16 A 2023/1094 határozat módosította a pénzeszközök befagyasztásával érintett személyek nevének jegyzékbevételére vonatkozó kritériumokat. A 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdése g) pontja szövegének helyébe a következő szöveg lépett:

„g) Oroszországban működő vezető üzletemberek és azok közvetlen családtagjai, vagy egyéb olyan természetes személyek, akik általuk előnyhöz jutnak, vagy a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő üzletemberek, jogi személyek, szervezetek vagy szervek […]”

17 A 2023/1089 rendelet hasonlóképpen módosította a 269/2014 rendeletet.

18 2023. június 19-i levelében a Tanács arról tájékoztatta a felperest, hogy módosított indokok alapján fenn kívánja tartani a felperes nevét a vitatott jegyzékeken.

19 A felperes 2023. június 29-i levelében felülvizsgálat iránti új kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

20 2023. július 5-i levelében a felperes az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján a Tanács irataihoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be azon dokumentumok közlése érdekében, amelyek lehetővé teszik azon tagállamok azonosítását, amelyek a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére irányuló javaslatot kezdeményezték.

21 2023. július 10-i levelében a Tanács a felperes rendelkezésére bocsátotta a 2023. április 20-i WK 5142/2023 INIT iratanyagot, amely Oroszország üzleti környezetére és gazdaságára vonatkozó információkat tartalmazott.

22 2023. augusztus 18-i levelében a Tanács a felperes rendelkezésére bocsátotta a 2023. augusztus 14-i WK 10555/2023 INIT iratanyagot, valamint a 2023. augusztus 16-i WK 5142/2023 ADD 1 iratanyagot, amely Oroszország üzleti környezetére és gazdaságára vonatkozó további információkat tartalmazott.

23 Az 1049/2001 rendeleten alapuló, az iratokhoz való hozzáférés iránti kérelemre válaszul a Tanács a 2023. augusztus 28-i levelében bizonyos dokumentumokat hozzáférhetővé tett a felperes számára, és jelezte, hogy bizonyos egyéb dokumentumok – különösen a 2023. augusztus 9-i WK 10524/2023 iratanyag és a 2023. augusztus 10-i WK 10524/2023 REV 1 iratanyag – a személyes adatok és a nemzetközi kapcsolatok védelme miatt nem tehetők hozzáférhetővé.

24 2023. augusztus 29-i levelében a felperes felülvizsgálat iránti új kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a Tanács 2023. augusztus 18-i levelében említett WK 10524/23 REV1 iratanyag megküldését is, amelyet azonban nem bocsátottak a rendelkezésére.

25 2023. szeptember 1-jei levelében a felperes az 1049/2001 rendelet alapján a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmet nyújtott be.

26 A 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásával a felperes nevét a következő indokokkal tartották fenn a vitatott jegyzékeken:

„[A felperes] az egyik fő részvényese az Alfa Group konzorciumnak, amelynek tagja az Alfa Bank, Oroszország egyik legnagyobb adófizetője. A közvélekedés szerint az egyik legbefolyásosabb személy Oroszországban. Erős szálak fűzik az Oroszországi Föderáció elnökéhez, Vladimir Putinhoz. Vladimir Putin az Alfa Group orosz hatóságok iránti lojalitását azzal jutalmazta, hogy politikai segítséget nyújtott az Alfa Group külföldi beruházási terveihez.

Az AlfaStrakhovanie biztosítótársaság – amely az Alfa Group Consortium leányvállalata – biztosítást nyújt az Oroszországi Föderáció Nemzeti Gárdája Szövetségi Szolgálatának (Federal Service of the National Guard of the Russian Federation) (Rosgvardia) járműveire – amely szolgálat egységei Ukrajna orosz ellenőrzés alatt álló, megszállt régióiban tevékenykednek –, valamint az Oroszországi Föderáció elnöke, Vladimir Putin személyvédelmi járműveire. Ezenkívül az Alfa Csoport Konzorcium (Alfa Group Consortium) egy másik leányvállalata, az X5 Retail Group együttműködik a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó JSC Voentorg szervezettel, amely étkeztetési és mosodai szolgáltatásokat, valamint katonai egyenruhákat biztosít az Oroszországi Föderáció fegyveres erői (Armed Forces of the Russian Federation) számára, és amelynek leányvállalata olyan pólókat értékesít, amelyeken szerepel az orosz propagandisták által az Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának népszerűsítésére használt „Z” katonai szimbólum. Ennélfogva [a felperes] aktívan támogatta anyagilag vagy pénzügyileg a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozókat, és általuk előnyökhöz jut. Emellett egyike az Oroszországban tevékenykedő vezető üzletembereknek, és olyan gazdasági ágazatokban tevékenykedik, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős kormánya számára.”

27 2023. szeptember 15-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásáról, és válaszolt a felülvizsgálat iránti kérelmeire.

28 2023. október 23-i levelében a Tanács a felperes megerősítő kérelmére válaszul hozzáférhetővé tett bizonyos dokumentumokat, és jelezte, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése és 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján megtagadta a más dokumentumokhoz, többek között a WK 10524/2023 és a WK 10524/2023 REV 1 iratanyaghoz való hozzáférést.

29 2023. október 26-i levelében a Tanács a felperes rendelkezésére bocsátotta a WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot.

30 A fenti 10. pontban említett 2022. március 15-i jogi aktusok és a fenti 12. pontban említett 2022. szeptember 14-i jogi aktusok megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezték, amelyet a 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet (T-193/22, EU:T:2023:716) elutasított.

II. A kereset benyújtását követő tényállás

31 2024. február 8-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy fenntartja a felperes nevét a vitatott jegyzékeken, és a rendelkezésére bocsátotta a 2024. január 29-i WK 1303/2024 INIT iratanyagot, valamint a 2024. január 29-i WK 5142/2023 ADD 2 iratanyagot, amely Oroszország üzleti környezetére és gazdaságára vonatkozó további információkat tartalmazott.

32 2024. február 18-i levelében a felperes azt kérte a Tanácstól, hogy vizsgálja felül a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartását.

33 2024. február 21-i levelében a Tanács emlékeztette a felperest azon szándékára, hogy fenntartja a felperes nevét a vitatott jegyzékeken.

34 2024. február 27-i levelében a felperes azt kérte a Tanácstól, hogy vizsgálja felül a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartását.

35 A 2024. márciusi jogi aktusokkal a felperes nevét a következő indokokkal tartották fenn a vitatott jegyzékeken:

„A [felperes] az Alfa Csoport Konzorcium (Alfa Group Consortium) egyik fő részvényese. A legbefolyásosabb személyek közé tartozik Oroszországban. Vladimir Putin az Alfa Group orosz hatóságok iránti lojalitását azzal jutalmazta, hogy politikai segítséget nyújtott az Alfa Group külföldi beruházási terveihez.

Az AlfaStrakhovanie biztosítótársaság – az Alfa Csoport Konzorcium leányvállalata – biztosítást nyújt az Oroszországi Föderáció Nemzeti Gárdája Szövetségi Szolgálatának (Federal Service of the National Guard of the Russian Federation) (Rosgvardia) járműveire – amely szolgálat egységei Ukrajna orosz ellenőrzés alatt álló, megszállt régióiban tevékenykednek –, valamint az Oroszországi Föderáció elnöke, Vladimir Putin személyvédelmi járműveire.

Az AlfaStrakhovanie biztosítást nyújtott olyan vállalatoknak, mint a JSC Kalashnikov Concern és a Central Scientific – Research Institute for Precision Machine Engineering (TsNIITochMash), amelyek fegyvereit az orosz hadsereg széles körben használja Ukrajnában, ahogy ez többek között a Bucsában történt atrocitások során is történt.

Ezenkívül, az Alfa Csoport Konzorcium egy másik leányvállalata, az X5 Retail Group együttműködik a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó JSC Voentorg szervezettel, amely étkeztetési és mosodai szolgáltatásokat, valamint katonai egyenruhákat biztosít az Oroszországi Föderáció fegyveres erői (Armed Forces of the Russian Federation) számára, és amelynek leányvállalata olyan pólókat értékesít, amelyeken szerepel az orosz propagandisták által az Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának népszerűsítésére használt »Z« katonai szimbólum. Ennélfogva [a felperes] aktívan támogatta anyagilag vagy pénzügyileg a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozókat, és általuk előnyökhöz jut.

A [felperes] egyike az Oroszországban tevékenykedő vezető üzletembereknek, és olyan gazdasági ágazatokban tevékenykedő üzletember, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderációnak a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős kormánya számára.”

36 2024. március 15-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásáról, és válaszolt a felülvizsgálat iránti kérelmeire.

37 A 2024. április 10-i Aven kontra Tanács ítélet (T-301/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:214) és a 2024. április 10-i Fridman kontra Tanács ítélet (T-304/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:215) kihirdetését követően a felperes 2024. április 10-i levelében felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be.

38 A fenti 12. pontban említett 2023. március 13-i jogi aktusok megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezték, amelyet a 2024. szeptember 11-i OT kontra Tanács ítélet (T-286/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:606) elutasított.

III. A felek kérelmei

39 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat az őt érintő részükben;

– kötelezze a Tanácsot a nevének a vitatott jegyzékekről való törlésére;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

40 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

IV. A jogkérdésről

A. A Törvényszéknek a felperes második kereseti kérelmének elbírálására vonatkozó hatásköréről

41 Második kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Tanácsot a nevének a vitatott jegyzékekről való törlésére. Így e kereseti kérelmével lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék utasítást adjon a Tanács számára.

42 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az EUMSZ 263. cikken alapuló jogszerűségi vizsgálat keretében a Törvényszéknek nincs hatásköre arra, hogy utasításokat adjon az Európai Unió intézményei, szervei vagy hivatalai számára (lásd: 1995. október 26-i Pevasa és Inpesca kontra Bizottság végzés, C-199/94 P és C-200/94 P, EU:C:1995:360, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd még ebben az értelemben: 2021. június 9-i Borborudi kontra Tanács ítélet, T-580/19, EU:T:2021:330, 34. pont [nem tették közzé]; 2023. március 8-i Prigozhina kontra Tanács ítélet, T-212/22, nem tették közzé, EU:T:2023:104, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), még akkor sem, ha azok a Törvényszék ítéleteinek végrehajtására vonatkoznak (2016. szeptember 22-i Gaki kontra Bizottság végzés, C-130/16 P, nem tették közzé, EU:C:2016:731, 14. pont; 2016. július 19-i Trajektna luka Split kontra Bizottság végzés, T-169/16, nem tették közzé, EU:T:2016:441, 13. pont).

43 Ebből következik, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján indított kereset keretében a Törvényszék még azon jogi aktusok, amelyekkel valamely természetes személlyel, jogi személlyel, szervezettel vagy szervvel szemben korlátozó intézkedéseket fogadnak el vagy tartanak fenn, megsemmisítése esetén sem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy elrendelje e természetes személy, jogi személy, szervezet vagy szerv nevének a vitatott jegyzékekről való törlését.

44 A fenti megfontolásokból következik, hogy a második kereseti kérelmet hatáskör hiánya miatt el kell utasítani.

B. Az ügy érdeméről

45 Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt értékelési hibára, a másodikat az arányosság elvének megsértésére, a harmadikat pedig a védelemhez való jog és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog megsértésére alapítja.

46 A Törvényszék célszerűnek tartja, hogy először a védelemhez való jog és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog megsértésére alapított harmadik jogalapot, majd az értékelési hibára alapított első jogalapot, végül pedig az arányosság elvének megsértésére alapított második jogalapot vizsgálja meg.

1. A védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított, harmadik jogalapról

47 Először a felperesnek a 2023. szeptemberi jogi aktusokra, majd ezt követően a 2024. márciusi jogi aktusokra vonatkozó érveit kell megvizsgálni.

a) A 2023. szeptemberi jogi aktusokról

48 A felperes úgy véli, hogy megsértették a védelemhez való jogát és a hatékony bírósági eljáráshoz való jogát, mivel a Tanács nem közölt vele bizonyos bizonyítékokat, holott azokat dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem keretében kérték.

49 Ezenkívül a felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy nem vette figyelembe a felülvizsgálat iránti kérelmeiben kifejtett érveket, nem egyéniesítette az e kérelmekre adott válaszokat, nem közölt vele meggyőző bizonyítékokat tartalmazó iratanyagot, hanem csupán egy hiányos iratanyagot, és megtagadta tőle a meghallgatást.

50 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásának igazolása érdekében vele szemben felhozott indokok alátámasztására.

51 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

52 E tekintetben először is az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt, bármely eljárásban fennálló, meghallgatáshoz való jog, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartásának szerves részét képezi, mindenkinek biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját a közigazgatási

eljárás során, és az olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. pont; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 79. pont).

53 Arra is emlékeztetni kell, hogy az olyan jogi aktusok esetében, amelyekkel a korlátozó intézkedéseket előíró jegyzékeken már szereplő személy vagy szervezet nevét fenntartják, az említett intézkedések hatékonyságának biztosításához meglepetésszerű hatásra már nincs szükség, így az ilyen jogi aktusok elfogadását főszabály szerint meg kell előznie a terhelő bizonyítékok közlésének, valamint az érintett személy vagy szervezet számára biztosított azon lehetőségnek, hogy meghallgassák (lásd ebben az értelemben: 2011. december 21-i Franciaország kontra People's Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62. pont; 2020. október 1-jei Makhlouf kontra Tanács ítélet, C-157/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:777, 44. pont; 2022. május 18-i Foz kontra Tanács ítélet, T-296/20, EU:T:2022:298, 66. pont [nem tették közzé]).

54 Ezenkívül a védelemhez való jog tiszteletben tartása magában foglalja a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában rögzített, az iratokba – a bizalmas adatkezeléshez fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett – való betekintés jogát (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 99. pont; 2024. június 12-i Shammout kontra Tanács ítélet, T-649/22, nem tették közzé, EU:T:2024:376, 36. pont).

55 E tekintetben a Bíróság hangsúlyozta, hogy az a védelmi elem, amelyet a terhelő bizonyítékok közlésére vonatkozó követelmény, valamint a valamely személy vagy szervezet nevét a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek vagy szervezetek jegyzékén fenntartó jogi aktusok elfogadása előtti észrevételek benyújtásának joga kínál, alapvető és elengedhetetlen a védelemhez való jog szempontjából. Ez annál is inkább igaz, mivel az ilyen intézkedéseknek jelentős hatásuk van az érintett személyek és csoportok jogaira és szabadságaira (2011. december 21-i Franciaország kontra People's Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 64. pont; 2022. május 18-i Foz kontra Tanács ítélet, T-296/20, EU:T:2022:298, 67. pont [nem tették közzé]).

56 Ugyanis annak a szabálynak, miszerint a sérelmet okozó határozat címzettjének olyan helyzetben kell lennie, hogy a határozat elfogadása előtt képes legyen észrevételeit megtenni, az a célja, hogy az illetékes hatóság megfelelően figyelembe vehesse a releváns körülmények összességét. A címzett hatékony védelmének biztosítása érdekében e szabálynak többek között az a célja, hogy lehetővé tegye a címzett számára, hogy valamely hibát kijavítson, vagy hogy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhasson, amelyek a határozat meghozatala mellett vagy ellen szólnak, illetve arról, hogy annak mi legyen a tartalma (2011. december 21-i Franciaország kontra People's Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 65. pont; 2021. november 24-i Aman Dimashq kontra Tanács ítélet, T-259/19, EU:T:2021:821, 69. pont).

57 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusoknak a jegyzékbevételi indokait részben módosították a korábbi jogi aktusok indokaihoz képest, fenntartva ugyanakkor azt az indokot, hogy a felperes az Alfa Group konzorcium „egyik fő részvényese", amely megfogalmazás lényegében megfelel az eredeti jogi aktusok indokolásában szereplő „egyik fő részvényese" vagy a fenti 12. pontban említett 2023. március 13-i jogi aktusokban szereplő „egyik fő részvényese" megfogalmazásnak. A 2023. szeptemberi jogi aktusokban ugyanis a Tanács a 2023/1094 határozattal módosított 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírt rendelkezéseket alkalmazta a felperesre, vagyis azokat, amelyek „az Oroszországban működő vezető üzletemberekre" (a továbbiakban: a módosított g) kritérium első része), valamint

„az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő üzletemberekre” (a továbbiakban: a módosított g) kritérium harmadik része) vonatkoznak.

58 Meg kell állapítani, hogy a 2023. június 19-i levélben a Tanács tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy egy módosított indokolástervezet alapján fenntartja a felperes nevét a vitatott jegyzékeken. Ezt követően a 2023. augusztus 18-i levélben a Tanács megerősítette a felperes felé azon szándékát, hogy egy módosított indokolástervezet alapján fenntartja az említett nevet a vitatott jegyzékeken. Ez utóbbi levélben jelezte a felperesnek, hogy mellékletként közli vele a 2023. augusztus 10-i WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot, a személyes helyzetére vonatkozó információkat tartalmazó WK 10555/2023 INIT iratanyagot, valamint a WK 5142/23 ADD 1 iratanyagot, amely további információkat tartalmazott Oroszország üzleti környezetéről és gazdaságáról.

59 A Tanács korlátozó intézkedések felülvizsgálatával megbízott külkapcsolati szolgálatának küldött 2023. augusztus 29-i levelében a felperes tájékoztatta e szolgálatot, hogy nem közölték vele a WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot, és kérte, hogy azt a lehető leghamarabb küldjék meg számára.

60 Különösen a tárgyaláson adott válaszokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadása előtt közölték a felperessel. Így az ügyiratokra tekintettel meg kell állapítani, hogy ezt az iratanyagot csak 2023. október 26-án, azaz több mint egy hónappal az említett elfogadást követően közölték a felperessel.

61 Így a Tanács azáltal, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadása előtt nem közölte a felperessel a WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot, megsértette a felperes védelemhez való jogát, különösen a meghallgatáshoz való jogát, valamint az iratbetekintési jogát, amelyeket a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja biztosít.

62 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a védelemhez való jog megsértése csak akkor vonja maga után a megtámadott jogi aktus megsemmisítését, ha e szabálytalanság hiányában az eljárás eltérő eredményre vezethetett volna, amit az e jog megsértésére hivatkozó személynek kell bizonyítania (lásd ebben az értelemben: 2020. június 25-i Vnesheconombank kontra Tanács ítélet, C-731/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:500, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a keresetlevélben és a válaszban a felperes nem fejtette ki azokat az okokat, amelyek miatt, ha a WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadása előtt közölték volna vele, a vele szembeni intézkedések felülvizsgálatára irányuló eljárás eltérő eredményre vezethetett volna. A felperes érvelése ugyanis nem kifejezetten az említett iratanyag vele szembeni intézkedések felülvizsgálatára irányuló eljárás során való közlése elmulasztásának következményeire vonatkozik, hanem lényegében az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés biztosításával megbízott tanácsi szolgálat 2023. október 23-i levelének vitatására irányul, amelyben a bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése és 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján tagadták meg.

64 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 54–56. pontból kitűnik – a korlátozó intézkedésekkel érintett személy vagy szervezet iratbetekintési jogának az a célja, hogy lehetővé tegye számára, hogy a vele szemben figyelembe vett bizonyítékokkal kapcsolatban észrevételeket

tegyen. Ebből következik, hogy az ilyen jog szigorúan a korlátozó intézkedésekkel érintett személyre vagy szervezetre korlátozódik annak érdekében, hogy biztosítsa a védelmét a vele szemben elfogadott intézkedések felülvizsgálatára irányuló eljárás keretében. A jelen ügyben a felperes többek között azt rója fel a Tanácsnak, hogy nem közölte vele a WK 10524/2023 INIT hivatkozási számú iratanyagot, azaz a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag korábbi változatát. Márpedig ennek az érvnek nem lehet helyt adni, mivel a Tanács nem a WK 10524/2023 INIT iratanyagra támaszkodott a felperes nevének a vitatott jegyzékeken 2023 szeptemberében való fenntartásának igazolása érdekében.

65 A felperes nevének a vitatott jegyzékeken 2023 szeptemberében való fenntartásának igazolása érdekében ugyanis a Tanács többek között a 2022. március 12-i WK 3073/2022 INIT és a 2022. december 14-i WK 17621/2022 INIT iratanyagra támaszkodott, amelyeket a fenti 10. pontban említett 2022. március 15-i jogi aktusok elfogadását követően, valamint a fenti 12. pontban említett 2023. március 13-i jogi aktusok elfogadásához vezető felülvizsgálati eljárás keretében közöltek a felperessel. Emellett a 2023. augusztus 14-i WK 10555/2023 INIT és WK 10524/2023 REV 1 iratanyagra is támaszkodott. Kétségtelen, hogy bár ez utóbbi iratanyagot csak a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadását követően közölték a felperessel, meg kell állapítani, hogy beadványaiban a felperes nem fejtette ki, hogy miért nem zárható ki, hogy a felülvizsgálati eljárás eredménye eltérő lehetett volna, ha ezt az iratanyagot ez utóbbi jogi aktusok elfogadása előtt közölték volna vele. Hasonlóképpen, amikor a tárgyaláson ezzel kapcsolatban kérdést intéztek hozzá, a felperes annak elvont előadására szorítkozott, hogy észrevételeket tehetett volna a szóban forgó iratanyagban szereplő iratokkal kapcsolatban, anélkül hogy kifejtette volna, hogy ezen észrevételek figyelembevétele mennyiben vezethetett volna eltérő eredményre.

66 Következésképpen a fenti 62. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy az iratbetekintési jog és a meghallgatáshoz való jog megsértése nem vonja maga után a 2023. szeptemberi jogi aktusok megsemmisítését.

67 Ami a felperes arra vonatkozó érveit illeti, hogy megtagadták a nevének a vitatott jegyzékekre való felvételével és az azokon való fenntartásával kapcsolatos bizonyos dokumentumok, különösen a vele szemben korlátozó intézkedések elfogadását javasló tagállamokra vonatkozó információk vele való közlését, amely megtagadást a Tanácsnak a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés biztosításával megbízott szolgálata közölt a felperessel az 1049/2001 rendelet alapján, különbséget kell tenni egyrészt az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogára vonatkozó, az 1049/2001 rendeletben előírt szabályok, másrészt pedig a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében rögzített védelemhez való jog tiszteletben tartása között, amely utóbbi jog magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot és az iratokba a bizalmas adatkezeléshez fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett való betekintés jogát. Az intézmények dokumentumaihoz való, az 1049/2001 rendeleten alapuló nyilvános hozzáférés jogának kedvezményezettjei és célkitűzései ugyanis jelentősen eltérnek az ezen intézkedésekkel érintett személlyel szemben alkalmazott korlátozó intézkedések felülvizsgálatára irányuló eljárás keretében az iratbetekintési jog kedvezményezettjeitől és céljától.

68 Az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekezdésének megfelelően az EUSZ 1. cikk második bekezdésében kifejezett szándékba illeszkedik, amely szerint a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Mint e rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet rá, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. pont). E célok elérése érdekében az említett rendelet 2. cikkének

(1) bekezdése értelmében bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni. Ebből fakadóan e rendelet célja a hozzáférés biztosítása mindenki számára minden nyilvános dokumentumhoz, nem csak a kérelmező számára a rá vonatkozó dokumentumokhoz (lásd ebben az értelemben: 2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 50. pont). E rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint ugyanis a kérelmezőnek semmiféle érdekeltséget nem kell bizonyítania ahhoz, hogy hozzáférjen a kért dokumentumokhoz, így a kérelmét ugyanúgy kell elbírálni, mintha azt bármely más személy nyújtotta volna be (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 82. pont; 2023. december 20-i OCU kontra ESZT ítélet, T-496/18, nem tették közzé, EU:T:2023:857, 43. pont). Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a kérelmezőnek az őt személyesen érintő dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdeke az ugyanezen rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételek alkalmazási körében nem vehető figyelembe (2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 52. pont).

69 Következésképpen, amennyiben a felperes azt a tényt kívánja vitatni, hogy az 1049/2001 rendelet alapján elfogadott 2023. október 23-i határozattal a Tanács jogellenesen tagadta meg tőle a bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést, elegendő megjegyezni, hogy a felperes kereseti kérelmeiben nem kéri az említett határozat megsemmisítését.

70 Másodszor meg kell állapítani, hogy az uniós jog azon rendelkezései, amelyek alapján a felperessel szembeni korlátozó intézkedéseket elfogadták, nevezetesen a módosított 2014/145 határozat és a módosított 269/2014 rendelet, nem biztosítanak az érintettek számára formális meghallgatáshoz való jogot. Hasonlóképpen, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjából az sem tűnik ki, hogy a formális meghallgatás az egyetlen olyan mód, amely lehetővé teszi az érintett számára a meghallgatáshoz való joga gyakorlásának hasznos és hatékony módon történő biztosítását (lásd ebben az értelemben: 2022. május 12-i Boshab kontra Tanács ítélet, C-242/21 P, nem tették közzé, EU:C:2022:375, 62. pont; 2023. február 9-i Boshab kontra Tanács ítélet, C-708/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:84, 54. pont). Ebből következik, hogy a felperes megalapozatlanul állítja, hogy a szóbeli meghallgatás meg nem tartása sértette a védelemhez való jogát.

71 Harmadszor, a felperes azon érvét is el kell utasítani, amely szerint a Tanács nem vette figyelembe az általa megküldött észrevételeket, és nem egyéniesítette a kérelmeire adott válaszokat. Azon kívül ugyanis, hogy a Tanács nem köteles pontról pontra válaszolni a megküldött észrevételekre és dokumentumokra (lásd ebben az értelemben: 2008. október 23-i People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 95. pont) az, hogy nem válaszolt a felperes által megküldött valamennyi észrevételre és dokumentumra, nem bizonyítja, hogy azokat nem vette figyelembe a helyzetének felülvizsgálata során. Ezenkívül a 2023. szeptember 15-i leveléből kitűnik, hogy a Tanács a felperes által a felülvizsgálat iránti kérelemben, valamint a 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet (T-193/22, EU:T:2023:716) és a 2024. szeptember 11-i OT kontra Tanács ítélet (T-286/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:606) alapjául szolgáló ügyben hivatkozott érvek hasonlóságára hivatkozott, és az ezen ügyben általa benyújtott beadványokra és észrevételekre utalt. Ráadásul e levélben kifejezetten válaszolt a felperesnek az AlfaStrakhovanie társaságra vonatkozó észrevételeire.

72 Negyedszer emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, amelyet a Charta 47. cikke állapít meg, megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen

indokok kérésére történő közlése alapján –, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint hogy e bíróságnak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. pont).

73 A jelen ügyben a Tanács legkésőbb 2023. október 26-án közölte a felperessel mindazon információkat, amelyekre a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadása céljából támaszkodott, ideértve a WK 10524/2023 REV 1 iratanyagot is. Meg kell állapítani, hogy a felperesnek így körülbelül egy hónappal a keresetindítási határidő lejárta előtt és több mint három héttel az említett kereset tényleges benyújtása előtt rendelkezésére állt valamennyi releváns körülmény ahhoz, hogy vitassa az említett jogi aktusok jogszerűségét. Mindenesetre az érintett személy hatékony bírói jogvédelemhez való jogára nincs hatással az, hogy a kereset benyújtása előtt nem közölték azt a bizonyítékokat tartalmazó iratanyagot, amely alapján a Tanács meghosszabbította a korlátozó intézkedések alkalmazását, feltéve hogy ezt az iratanyagot közlik a felperessel annak érdekében, hogy arról a válaszban nyilatkozhasson (lásd ebben az értelemben: 2024. június 12-i Shammout kontra Tanács ítélet, T-649/22, nem tették közzé, EU:T:2024:376, 52. és 53. pont). Következésképpen nem megalapozott a felperes azon érve, hogy a Tanács megsértette a Charta 47. cikkében szabályozott hatékony bírói jogvédelemhez való jogát azáltal, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadását követően közölte a WK 10524/2023 REV1 iratanyagot, mivel az a kereset benyújtása előtt a rendelkezésére állt ahhoz, hogy a jelen bírósági eljárás keretében vitassa e jogi aktusok jogszerűségét.

74 A fenti megfontolásokból következik, hogy a védelemhez való jog és a hatékony bírósági eljáráshoz való jog megsértésére alapított harmadik jogalapot el kell utasítani annyiban, amennyiben az a 2023. szeptemberi jogi aktusok jogszerűségének vitatására irányul.

b) A 2024. márciusi jogi aktusokról

75 A felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy nem válaszolt a felülvizsgálat iránti kérelmére, amellyel a 2024. április 10-i Aven kontra Tanács ítélet (T-301/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:214) és a 2024. április 10-i Fridman kontra Tanács ítélet (T-304/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:215) kihirdetését követően kérte a nevének a vitatott jegyzékekről való törlését.

76 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

77 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a felperesnek a védelemhez való jog megsértésére alapított érvelése a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadását követően, azaz 2024. április 11-én a Tanácsnak küldött levélen alapul. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az e jogi aktus elfogadásának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2021. november 24-i Aman Dimashq kontra Tanács ítélet, T-259/19, EU:T:2021:821, 110. pont [nem tették közzé], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva az, hogy a Tanács nem válaszolt e levélre, nem kérdőjelezheti meg a 2024. márciusi jogi aktusok jogszerűségét.

78 Következésképpen a felperes nem bizonyította, hogy a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásához vezető felülvizsgálati eljárás során sérült volna a védelemhez való joga.

79 Ennélfogva a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

2. Az értékelési hibára alapított, első jogalapról

80 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, amikor a 2023. szeptemberi és 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásával fenntartotta a nevét a vitatott jegyzékeken.

81 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

a) Előzetes megfontolások

82 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy bár igaz, hogy a Tanács bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak az esetenkénti meghatározása tekintetében, hogy teljesülnek-e a szóban forgó korlátozó intézkedések alapjául szolgáló jogi kritériumok, az uniós bíróságoknak biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének főszabály szerint teljes felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 121. pont).

83 A Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között azt is megköveteli, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy az a határozat, amellyel korlátozó intézkedéseket fogadtak el vagy tartottak fenn, és amely az érintett személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatályú, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, az ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett indok – megalapozottak-e (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119. pont; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 122. pont).

84 Egy ilyen értékelést a bizonyítékok és az információk nem elszigetelt módon, hanem azon összefüggésben történő vizsgálatával kell elvégezni, amelybe azok illeszkednek. A Tanács ugyanis akkor tesz eleget a rá háruló bizonyítási tehernek, ha az uniós bíróság előtt kellően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesét mutatja be, amely lehetővé teszi a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedéssel érintett személy vagy szervezet és a rezsim vagy – általánosságban – a leküzdeni kívánt helyzetek közötti elégséges kapcsolat fennállásának megállapítását (lásd: 2017. július 20-i Badica és Kardiam kontra Tanács ítélet, T-619/15, EU:T:2017:532, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 124. pont).

85 Vitatás esetén az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel vagy szervezettel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek vagy szervezetnek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó negatív bizonyítékot szolgáltatni. E célból nem követelmény, hogy a Tanács az uniós bíróság előtt az azon jogi aktus indokolásában szereplő indokokra vonatkozó valamennyi információt és bizonyítékot szolgáltassa, amely jogi aktus megsemmisítését kérték. A szolgáltatott információknak vagy bizonyítékoknak alá kell támasztaniuk az érintett személlyel vagy szervezettel szemben felhozott indokokat (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és

C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121. és 122. pont; 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 66. és 67. pont; lásd még: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

86 Ebben az esetben az uniós bíróságnak az állítólagos tények tárgyi valószerűségét ezen információk vagy bizonyítékok alapján kell ellenőriznie, valamint értékelnie kell utóbbiak bizonyító erejét a jelen ügy körülményeitől függően, valamint különösen az érintett személy vagy szervezet által a tárgyban benyújtott esetleges észrevételek fényében (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 124. pont).

87 Ami közelebbről az érintett személy nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékén való fenntartására vonatkozó jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy e jogi aktusok biztosítási jellegűek, természetüknél fogva ideiglenesek, és azok érvényessége mindig a meghozataluk alapját képező ténybeli és jogi körülmények további fennállásának, valamint a hozzájuk kapcsolódó célkitűzés elérése érdekében való fenntartásuk szükségességének a függvénye. Következésképpen ezen intézkedések időszakos felülvizsgálatakor a Tanácsnak el kell végeznie a helyzet naprakész értékelését, és el kell készítenie az ilyen intézkedések hatásának mérlegét annak megállapítása érdekében, hogy ezen intézkedések lehetővé tették-e az érintett személyek és szervezetek nevének a vitatott jegyzékbe való első felvételével megvalósítani kívánt célok elérését, vagy az említett személyek és szervezetek tekintetében még mindig ugyanazon következtetés vonható le (lásd: 2022. április 27-i Ilunga Luyoyo kontra Tanács ítélet, T-108/21, EU:T:2022:253, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. október 26-i Ovsyannikov kontra Tanács ítélet, T-714/20, nem tették közzé, EU:T:2022:674, 67. pont).

88 Ebből következik, hogy valamely személy nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékén való fenntartásának az igazolása érdekében nem tiltott, hogy a Tanács ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozzon, amelyek igazolták az érintett személy nevének az említett jegyzékbe való eredeti felvételét, újbóli felvételét vagy korábbi fenntartását, amennyiben egyrészt a jegyzékbevétel indokai változatlanok, másrészt pedig a körülmények nem változtak oly módon, hogy e bizonyítékok elavultak (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 23-i Kaddour kontra Tanács ítélet, T-510/18, EU:T:2020:436, 99. pont). E tekintetben a körülmények változása magában foglalja egyrészt azon ország helyzetének figyelembevételét, amely tekintetében a korlátozó intézkedések rendszerét létrehozták, valamint az érintett személy sajátos helyzetének figyelembevételét (2022. október 26-i Ovsyannikov kontra Tanács ítélet, T-714/20, nem tették közzé, EU:T:2022:674, 78. pont; lásd még ebben az értelemben: 2020. szeptember 23-i Kaddour kontra Tanács ítélet, T-510/18, EU:T:2020:436, 101. pont), másrészt valamennyi releváns körülmény, és különösen a korlátozó intézkedésekkel elérni kívánt célkitűzések megvalósítása hiányának a figyelembevételét (2022. április 27-i Ilunga Luyoyo kontra Tanács ítélet, T-108/21, EU:T:2022:253, 56. pont; lásd még ebben az értelemben és analógia útján: 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 82–84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

89 Ezen elvek fényében kell megvizsgálni, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásával, majd a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásával a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor úgy határozott, hogy fenntartja a felperes nevét a vitatott jegyzékeken.

90 E tekintetben a megtámadott jogi aktusok szövegéből kitűnik, hogy a felperes nevét azon kritérium alapján tartották fenn a vitatott jegyzékeken, hogy a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozóknak anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtott (a módosított 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja [a továbbiakban: d) kritérium]). A módosított g) kritérium első és harmadik része alapján is felvették.

91 A Törvényszék célszerűnek tartja mindenekelőtt annak vizsgálatát, hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján fenntartotta a felperes nevét.

b) A 2023. szeptemberi jogi aktusokról

92 A 2023. szeptemberi jogi aktusok jogszerűségének vitatására irányuló érvelésében a felperes arra hivatkozik, hogy a Tanács által előterjesztett bizonyítékok megbízhatatlanok, és azt állítja, hogy a nevét tévesen tartották fenn a vitatott jegyzékeken a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján.

1) A bizonyítékok megbízhatóságáról

93 A felperes azt állítja, hogy a Tanács által felhasznált források nagy része gyenge minőségű, és konkrétan bizonyos bizonyítékok megbízhatóságát vitatja.

94 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

95 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság tevékenységét a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve szabályozza, és a benyújtott bizonyítékok értékelésének egyetlen kritériuma a bizonyítékok hitelességében rejlik. E tekintetben valamely dokumentum bizonyító erejének értékelésekor ellenőrizni kell az abban szereplő információ valószínűségét, és figyelembe kell venni többek között a dokumentum eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, valamint fel kell tenni a kérdést, hogy tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (lásd: 2018. május 31-i Kaddour kontra Tanács ítélet, T-461/16, EU:T:2018:316, 107. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 95. pont [nem tették közzé], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

96 Harmadik országokban fennálló vizsgálati jogkörök hiányában az uniós hatóságok értékelésének valójában a nyilvánosság számára hozzáférhető információforrásokon, jelentéseken, újságcikkeken, titkosszolgálati jelentéseken vagy más hasonló információforrásokon kell alapulnia (2018. március 14-i Kim és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-533/15 és T-264/16, EU:T:2018:138, 107. pont; 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 59. pont).

97 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az Oroszországi Föderáció és Ukrajna között fennálló konfliktushelyzet a gyakorlatban különösen megnehezíti az egyes forrásokhoz való hozzáférést, bizonyos információk elsődleges forrásának kifejezett megjelölését, valamint az azonosításukat elfogadó személyek tanúvallomásainak esetleges beszerzését. A vizsgálat ebből következő nehézségei tehát hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a pontos bizonyítékok és az objektív információk

szolgáltatása nehézségekbe ütközik (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 116. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

98 A jelen ügyben a Tanács a felperes nevének a vitatott jegyzékeken a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján történő fenntartásának igazolása érdekében a 2022. március 12-i WK 3073/2022 INIT iratanyagra, különösen a The Dailly Beast honlapján 2018. április 6-án közzétett, „Why Mueller named a Russian Oligarch in Court” című cikkre (1. sz. irat) támaszkodott.

99 A Tanács a WK 17621/2022 INIT iratanyag egyik iratára is támaszkodott a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásának igazolása érdekében a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján, konkrétan a 2022. november 23-án megtekintett, a felperesre vonatkozó „Putin’s list” weboldalra (2. sz. irat).

100 A Tanács a felperes nevének a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján a vitatott jegyzékeken való fenntartása igazolásának alátámasztása érdekében figyelembe vette a 2023. augusztus 10-i WK 10524/2023 REV 1 iratanyag egyes iratait is, nevezetesen:

– az AlfaStrakhovaniére vonatkozó, az e társaság honlapján közzétett, 2023. május 25-én megtekintett prezentáció (2. sz. irat);

– az „AlfaStrakhovanie ruled out the sale of business to third-party buyers” című cikk, amelyet 2023. május 4-én tettek közzé a Radio Liberty honlapján (9. sz. irat);

– az X5 Retail Group részvényesi szerkezetének bemutatása, amelyet e társaság honlapján tettek közzé, 2023. június 1-jén megtekintve (10. sz. irat);

– a Rupep honlapjának a felperes üzleti kapcsolataira vonatkozó, 2023. június 12-én megtekintett oldala (17. sz. irat);

– az „AlfaStrakhovanie confirmed the change of ownership of the company” című cikk, amelyet 2023. május 4-én tettek közzé a Vedomosti honlapján (19. sz. irat);

– a „Fridman’s Alfa Group to exit all Russian assets” című cikk, amelyet a bne IntelliNews honlapján 2023. május 5-én tettek közzé (20. sz. irat).

101 A Tanács a felperes nevének a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján a vitatott jegyzékeken való fenntartása igazolásának alátámasztása érdekében figyelembe vette a 2023. augusztus 14-i WK 10555/2023 INIT iratanyag iratait is, nevezetesen:

– Ukrajna központi bankjának az Európai Bizottsághoz címzett, 2023. június 5-i levele Ukrajnának a szankciók kijátszására irányuló kísérletekkel kapcsolatos aggályairól (1. sz. irat);

– Ukrajna központi bankjának a Sense Bankról szóló, 2023. július 20-án közzétett sajtóközleménye (2. sz. irat).

102 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a tárgyaláson a felperes elállt a TAdivser információforrás megbízhatatlanságára vonatkozó érvelésétől.

103 Ezenkívül, ami azt az érvelést illeti, amellyel a felperes a Politico által közzétett, a keresetlevélhez mellékelt cikk alapján azt állítja, hogy a Tanács által felhasznált források igen nagy része gyenge minőségű, meg kell állapítani, hogy e cikk nem kérdőjelezi meg szisztematikusan az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) által készített, bizonyítékokat tartalmazó iratanyag valamennyi elemét, hanem kizárólag bizonyos információforrások – mint például a közösségi média, a blogok vagy a mesterséges intelligencia által generált információk – megbízhatóságával kapcsolatos kérdéseket vet fel.

104 Márpedig meg kell állapítani, hogy a szóban forgó cikk nem hivatkozik a bizonyítékok azon iratanyagaira, amelyekre a Tanács a jelen ügyben hivatkozik, és hogy a felperes nem bizonyította, hogy a 98–101. pontban említett bizonyítékok olyan forrásokból származnak, amelyek megbízhatóságát e cikk kétségbe vonja.

105 Ami a felperes azon érvelését illeti, amely szerint lényegében a WK 10524/2023 REV 1 bizonyítékokat tartalmazó iratanyag 19. és 20. sz. iratában vele kapcsolatban előadott információk nem megbízhatóak, mivel anonim forrásokon alapulnak, meg kell állapítani, hogy ezek az iratok a gazdaságra szakosodott médiáktól, nevezetesen a Vedomostitól és a bne IntelliNewstól származó cikkek, amelyek a BBC egyik cikkében hivatkozott tényeken, az ABH Holdings igazgatótanácsa egyik tagjának az e társaság eszközei áthelyezésének szükségességére vonatkozó kijelentésein, valamint névtelen forrásokon alapulnak. Márpedig önmagában az a tény, hogy ezen iratok bizonyos információi névtelen újságírói forrásokból származnak, nem alkalmas arra, hogy megbízhatatlanná tegye azokat. Mivel ugyanis az ilyen, a gazdaságra szakosodott médiák vizsgálataival érintett vállalkozások belső forrásairól van szó, annak megkövetelése, hogy az újságírók rendszeresen felfedjék a nyilvánosság előtt forrásaik kilétét, sértheti az újságírói források védelmét.

106 Ami a felperes azon érvelését illeti, amely a WK 5142/2023 ADD 1 bizonyítékokat tartalmazó iratanyagnak az Oroszország üzleti környezetére és gazdaságára vonatkozó bizonyítékokra vonatkozó 1. sz. irata, vagyis a „Proekt” internetes oldalon közzétett vizsgálat megbízhatóságának vitatására irányul, azt mint hatástalant el kell utasítani, mivel a Tanács nem támaszkodott erre az iratra a felperes nevének a vitatott jegyzékeken a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján történő fenntartásának igazolása érdekében.

107 Tekintettel a fentiekre, figyelembe véve az Oroszországi Föderáció helyzetét jellemző körülményeket, valamint azt, hogy a Tanács nem rendelkezik vizsgálati hatáskörrel harmadik országokban (lásd a fenti 96. és 97. pontot) a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek alkalmasak lettek volna a bizonyítékokat tartalmazó iratanyagban szereplő, a fenti 98–101. pontban említett iratok bizonyító erejének megkérdőjelezésére.

2) A módosított g) kritérium első és harmadik részének a felperesre történő alkalmazásáról

108 A felperes azt állítja, hogy a Tanács tévesen tartotta fenn a nevét a vitatott jegyzékeken a módosított g) kritérium első és harmadik része alapján.

109 Először is a felperes arra hivatkozik, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, amikor őt az Alfa Bankot, az Alfrastrakhovaniét és az X5 Retail Groupot magában foglaló Alfa Group konzorcium fő részvényesének tekintette.

110 Először is a felperes úgy véli, hogy az Alfa Group konzorcium nem strukturált, és jogilag nem létezik. Ezt követően azt állítja, hogy bizonyítékokat szolgáltatott egyrészt az ABH Holdingsban – amelynek a tulajdonában van az Alfa Bank Russia, az Alfa Bank Ukraine és az AlfaStrakhovanie –, másrészt pedig a CTF Holdingsban – amelynek tulajdonában van az A1, X5 Retail Group és az IDS Borjomi – fennálló részesedéseinek átruházására vonatkozóan. Álláspontja szerint a Tanács nem állíthatja, hogy nem ruházta át e részesedéseket *[bizalmas]-ra*.[1]

111 Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a CTF Holdingsban fennálló részesedéseinek átruházását érvényesen bizonyítja az e társaság tényleges tulajdonosainak nyilvántartásából származó kivonata.

112 Egyébiránt a felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy figyelmen kívül hagyta a részvények átruházásának alátámasztására benyújtott iratok bizonyító erejét egy alá nem támasztott tényre hivatkozva, amely szerint ellenlevelet írtak alá a felperes részvényeinek vevőjével, azaz *[bizalmas]-sal*. Úgy véli tehát, hogy a Tanács negatív bizonyítékot követel meg tőle a szóban forgó részvények átruházásának bizonyításához.

113 Ráadásul a felperes azzal az indokkal vitatja a Tanács azon érvelését, amely szerint ő ellenőrzi az AlfaStrakhovaniét, hogy a Tanács rendelkezésére álló információk hipotetikusak.

114 Másodszor a felperes lényegében azzal érvel, hogy ő az egyetlen olyan üzletember, akinek a neve a korábbi vagy jelenlegi ügyvezetői feladatok figyelembevétele nélkül szerepel a vitatott jegyzékeken. E tekintetben úgy véli, hogy a Tanácsnak figyelembe kellett volna vennie azt a tényt, hogy nevének az említett jegyzékekbe való eredeti felvételét megelőző tíz évben nem látott el ügyvezetői feladatokat.

115 Harmadszor a felperes hangsúlyozza, hogy nem folytat gazdasági tevékenységet az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító egy vagy több ágazatban, tehát úgy véli, hogy nem tekinthető vezető üzletembernek Oroszországban. Álláspontja szerint a hozzáadottérték-adóra (héa) vonatkozó ítélkezési gyakorlatból, valamint az Ukrajna elleni invázióval összefüggésben elfogadott korlátozó intézkedésekre vonatkozó közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a részvények puszta birtoklása nem jogosíthatja fel a Tanácsot annak megállapítására, hogy a felperes valamely gazdasági ágazatban tevékenységet végez.

116 Negyedszer, a felperes azt állítja, hogy a módosított 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdése g) pontjának rendelkezéseiben szereplő, a vezető üzletemberek és az orosz kormány közötti kölcsönös függőségre vonatkozó vélelem rá nem alkalmazható. Úgy véli, hogy a WK 5142/2023 INIT és WK 5142/2023 ADD1 iratanyagok, amelyek az Oroszország üzleti környezetére és gazdaságára vonatkozó információkat tartalmaznak, őt nem említik, és hogy az Alfa Group konzorcium vállalkozásaira vonatkozó egyes iratok bizonyítják, hogy az Alfa Bank nem tartozik a V. Putyinhoz közeli domináns gazdasági szereplők szűk köréhez. Úgy véli, hogy sem ő, sem az említett konzorcium társaságai vagy partnerei nem tartoznak az egymástól kölcsönösen függő üzletemberek egyik kategóriájába sem, nem minősülnek V. Putyin olyan barátainak, akik kapcsolatban állnak a KGB-vel vagy V. Putyin Szentpéterváron (Oroszország) található hálózatával, nem tevékenykednek az állam által ellenőrzött ágazatokban, és nem részesülnek közbeszerzési szerződésekben, adókedvezményekben vagy különleges elbánásban. Hasonlóképpen, véleménye szerint e konzorcium egyik vállalkozásában sem volt az orosz kormány minisztere vagy az igazgatótanácsán belüli személyes vagyonkezelő.

[1] Kitakart bizalmas adatok.

117 Ötödször, a tárgyaláson a felperes azt állította, hogy a Rosvodokanal nem biztosított jelentős bevételi forrást az Oroszországi Föderáció kormánya számára, mivel e társaság a vízellátás és a szennyvízkezelés magánszektorának csupán 25–30%-át képviseli Oroszországban, amely ezen ágazat egészének csupán 10%-át teszi ki.

118 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

119 Az Ukrajna helyzetével kapcsolatos általános kontextust illetően meg kell állapítani, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában az ukrajnai helyzet még mindig súlyos volt. A korlátozó intézkedések hasonlóképpen továbbra is igazoltak az elérni kívánt célkitűzésre tekintettel, amely az orosz hatóságokra való, annak érdekében történő maximális nyomásgyakorlásban áll, hogy azok véget vessenek az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek, politikáiknak, és az említett ország elleni katonai agressziónak, valamint az Oroszországi Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseihez kapcsolódó költségeknek a növelésében.

120 Meg kell állapítani, hogy a g) kritérium módosítását megelőzően az kizárólag „az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberekre” vonatkozott. E kritériumnak a 2023/1094 határozat általi módosítása azzal a hatással járt, hogy kiterjesztette e kritérium hatályát az „Oroszországban működő vezető üzletemberek[re]” (a módosított g) kritérium első része), valamint az „Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő üzletemberek[re]” (a módosított g) kritérium harmadik része).

121 Először is, ami a módosított g) kritérium első részét illeti, meg kell állapítani, hogy a „vezető üzletemberek” fogalma a többek között a szakmai jogállásukra, a gazdasági tevékenységük fontosságára, a tőketulajdonuk nagyságára, illetve azon egy vagy több vállalkozáson belüli tisztségükre tekintettel fennálló jelentőségére vonatkozik, amelyben e tevékenységeket végzik (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 143. pont).

122 A módosított g) kritérium első részéből kitűnik, hogy az eredeti g) kritérium módosításának kizárólag az volt a célja, hogy kiterjessze a korlátozó intézkedések hatályát annak érdekében, hogy azokat az Oroszországban tevékenykedő valamennyi vezető üzletemberre alkalmazzák, beleértve azokat is, akik nem az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatban tevékenykednek.

123 A 2022/329 határozattal módosított 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírt kritérium kiterjesztését igazoló okokat a 2023/1094 határozat (4) preambulumbekezdése fejti ki. Ez a preambulumbekezdés ugyanis leírja az orosz gazdaság működését, amelyet az Oroszországban tevékenykedő vezető üzletemberek és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti kölcsönös függőségi viszony jellemez. Így a Tanács ezen üzletemberek említésével azt a befolyást kívánja kiaknázni, amelyet e személyi kör az orosz rezsimre gyakorolhat, arra ösztönözve őket, hogy gyakoroljanak nyomást e kormányra annak érdekében, hogy az módosítsa az Ukrajnával kapcsolatos politikáját.

124 A Tanácsnak a módosított g) kritérium első részének a vitatott jegyzékekbe felvett egyes személyek egyéni helyzetére való alkalmazásához bizonyítania kell egyrészt azt, hogy az adott természetes személy a fenti 121. pontban kifejtett értelemben „vezető üzletembernek” minősíthető, és másrészt azt, hogy e természetes személy Oroszországban tevékenységet folytat.

E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy önmagában az a körülmény, hogy egy személy az Oroszországban tevékenykedő vezető üzletemberek kategóriájába tartozik, elegendő a szükséges korlátozó intézkedéseknek az említett rész alapján történő elfogadásának igazolásához, anélkül hogy bizonyítani kellene a vezető üzletember minőség és az orosz rezsim közötti kapcsolatot, vagy a vezető üzletember minőség és e rezsim támogatása vagy az abból származó előny közötti kapcsolatot (lásd analógia útján: 2020. július 9-i Haswani kontra Tanács ítélet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 66. pont; 2022. szeptember 6-i Haikal kontra Tanács végzés, C-113/21 P, nem tették közzé, EU:C:2022:640, 41. pont).

125 A jelen ügyben a felperes személyes helyzetét illetően a jegyzékbevételi indokokból kitűnik, hogy őt az Alfa Group konzorcium egyik legnagyobb részvényesének tekintik.

126 A többek között a WK 3073/2022 INIT iratanyag 1. sz. iratában szereplő információk szerint a felperes az Alfa Group konzorcium társalapítója, amely egy különböző gazdasági ágazatokban érdekeltségekkel rendelkező, jelentős orosz ipari és pénzügyi magáncsoport.

127 Arra is rá kell mutatni, hogy az Alfa Group konzorciumnak az Alfa Bank Ukraine általi, az ellenkérelem B.2 sz. mellékletéhez csatolt 2019. júniusi prezentációja megemlíti az említett konzorcium társaságait, amelyek között szerepel többek között az ABH Holdings, az AlfaStrakhovanie, az X5 Retail Group és az A1, és megerősíti a WK 17621/2022 INIT iratanyag 2. sz. iratában szereplő információkat (2024. szeptember 11-i OT kontra Tanács ítélet, T-286/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:606, 94. pont). Ezeket az információkat a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag 2. sz. irata is megerősíti, amely szerint e konzorciumba 2023. május 26-án konkrétan az Alfa Bank, az AlfaStrakhovanie, a Rosvodokanal, az X5 Retail Group és az A1 tartozott.

128 Ezenkívül a felek között nem vitatott, és a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag 9. és 19. sz. iratából kitűnik, hogy a luxemburgi székhelyű ABH Holdings tulajdonában van közvetve egyrészt az Alfa Bank Russia, nevezetesen a ciprusi székhelyű ABH Financialön és az oroszországi székhelyű AB Holdingon keresztül, másrészt az AlfaStrakhovanie, nevezetesen a ciprusi székhelyű AlfaStrakhovanie Holdingson és az oroszországi székhelyű Yuns-Holdingson keresztül. Meg kell állapítani, hogy – amint az többek között a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag 17. sz. iratából kitűnik – a felperes nem vitatja, hogy az ABH Holdings 16,3239%-ának tulajdonosa volt.

129 Ráadásul a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag 10. sz. iratából kitűnik, hogy az X 5 Retail Group 47,86%-a luxemburgi székhelyű CTF Holdings tulajdonában van, amit a felperes nem vitat. A tárgyaláson a felek között az sem volt vitatott, hogy ciprusi és oroszországi székhelyű társaságokon keresztül ez utóbbi tulajdonában állt közvetve az A1. Az említett iratanyagból ugyanis kitűnik, hogy közvetve a CTF Holdings tulajdonában áll az A1, mégpedig a luxemburgi székhelyű A1 Investment Holdingon, a ciprusi székhelyű A1 Capitalon és az oroszországi székhelyű Management Company Group A1-en keresztül. Meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy a CTF Holdings egyik alapítója, amint az a WK 17621/2022 INIT bizonyítékokat tartalmazó iratanyag 2. sz. iratából kitűnik, és azt sem vitatja, hogy a luxemburgi székhelyű ez utóbbiban részesedéssel rendelkezett. A tárgyaláson a felperes vitatta a Tanács azon állítását, amely szerint az Intertrust Trustees közvetítésével 11%-os részesedéssel rendelkezett az említett társaságban, de elismerte, hogy – amint az a válasz C12. sz. mellékletéből kitűnik – körülbelül *[bizalmas]%-os* részesedéssel rendelkezett a CTF Holdings tőkéjében.

130 Így a Tanács úgy véli, hogy a felperes az ABH Holdingsban és a CTF Holdingsban fennálló részesedései miatt az Alfa Group konzorcium egyik legnagyobb részvényese volt.

131 A felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy egyrészt nem vette figyelembe azt a tényt, hogy 2022 márciusában átruházta az ABH Holdingsban és a CTF Holdingsban fennálló részesedéseit, másrészt pedig megfordította a bizonyítási terhet azáltal, hogy az Alfa Group konzorciumban fennálló bármilyen tőkerészesedésről való lemondást alátámasztó további bizonyítékok benyújtását kérte.

132 Így meg kell vizsgálni egyrészt, hogy a Tanács indokolatlanul megfordítja-e a bizonyítási terhet annak megkövetelésével, hogy a felperes a tőkerészesedéseinek átruházására vonatkozó bizonyítékokat terjesszen elő, másrészt pedig hogy a felperes által előterjesztett bizonyítékokra tekintettel a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes még mindig az Alfa Group konzorcium egyik legnagyobb részvényese.

133 Ami a felperesnek a bizonyítási teher megfordítására vonatkozó érvét illeti, kétségtelen, hogy – amint az a fenti 85. pontban felidézésre került – a Tanácsnak kell bizonyítania azon személlyel vagy szervezettel szemben felhozott indokok megalapozottságát, akinek vagy amelynek a nevét felvették a vitatott jegyzékekbe. Ha azonban a korlátozó intézkedésekkel érintett olyan személy, mint a felperes, azt állítja, hogy személyes helyzete megváltozott a Tanács által megállapított tényekhez képest, neki kell olyan bizonyítékokat előterjesztenie, amelyek bizonyíthatják az ilyen változás megtörténtét, és ennélfogva azt, hogy a Tanács e bizonyítékok értékelése során hibát követett el.

134 A jelen ügyben, amint az a fenti 126–130. pontból kitűnik, a Tanács rendelkezett olyan valószínűsítő körülmények együttesével, amelyek azt bizonyították, hogy a felperes volt az Alfa Group konzorcium egyik legnagyobb részvényese amiatt, hogy tőkerészesedéssel rendelkezik e konzorcium több társaságában, különösen az ABH Holdingson és a CTF Holdingson keresztül. Következésképpen a felperesnek kell bizonyítania, hogy az említett társaságokban fennálló részesedéseit ténylegesen átruházta, és ténylegesen lemondott az említett társaságokhoz és az azokhoz kapcsolódó jogalanyokhoz kötődő részvényesi jogairól. Az ilyen követelmény nem minősül a bizonyítási teher megfordításának, mivel a felperes az, aki a személyes helyzetében bekövetkezett változásra hivatkozik, amit neki kell bizonyítania, nevezetesen az Alfa Group konzorcium társaságaiban való részesedéseinek átruházását (lásd analógia útján: 2019. szeptember 11-i HX kontra Tanács ítélet, C-540/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:707, 50. pont; 2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 124. pont). Márpedig, mivel a társaságokban fennálló részesedések átruházásának eljárásaira, módjaira és feltételeire vonatkozó bizonyítékok olyan dokumentumok, amelyekhez sem a Tanács, sem a tagállamok nem férhetnek hozzá, a felperes van leginkább abban a helyzetben, hogy a személyes helyzete megváltozásának alátámasztására ilyen bizonyítékokat terjesszen elő (lásd analógia útján: 2024. szeptember 11-i Timchenko és Timchenko kontra Tanács ítélet, T-644/22, fellebbezés alatt, EU:T:2024:621, 64. pont).

135 A jelen ügyben a felperes szerint az ABH Holdingsban fennálló körülbelül 16%-os és a CTF Holdingsban fennálló körülbelül *[bizalmas]%-os* részesedését 2022. március 14-én, vagyis nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét megelőző napon átruházták az állítólagos átvevőre. Ezenkívül, amint arra a felperes hivatkozik, az említett részesedések állítólagos átvevője ugyanebben az időpontban az ABH Holdings részvényeinek körülbelül *[bizalmas]%–át* és a CTF Holdings egy másik részvényes tulajdonában lévő részesedéseinek körülbelül *[bizalmas]%-át* is megszerezte. Ennélfogva ugyanazon kedvezményezett, *[bizalmas]* egyidejűleg megszerezte nemcsak az ABH Holdings részvényeinek körülbelül 36%-át, hanem a CTF Holdings részvényeinek körülbelül 54%-át is. Figyelembe véve az ABH Holdings eszközeit, vagyis az Alfa

Bank Russiát és az AlfaStrakhovaniét, valamint a CTF Holdings eszközeit, vagyis az X 5 Retail Groupot és az A1 orosz befektetési társaságot, a felperes a tárgyaláson megerősítette, hogy az állítólagos átruházások jelentős pénzösszegekre vonatkoztak.

136 Így a jelen ügy sajátos körülményei között, és tekintettel arra, hogy a felperes többek között a személyes helyzetének a vitatott jegyzékekbe való felvételét megelőző napon bekövetkezett változására hivatkozik, neki kellett bizonyítékokat szolgáltatnia annak alátámasztására, hogy az említett felvételt megelőzően az állítólagos átruházások a részesedései tulajdonjogának egy azonosítható és az átruházótól független átvevőre történő tényleges átruházásának minősültek. Így a felperes ABH Holdingsban és CTF Holdingsban fennálló részesedéseinek az állítólagos átvevő részére történő átruházására vonatkozó bizonyítékoknak lehetővé kell tenniük annak bizonyítását, hogy az átruházás megfelel a korlátozó intézkedésekre vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek, ami a jelen ügyben annak bizonyítását vonta maga után, hogy a részesedések átruházására ténylegesen, a nemzeti joggal és az alkalmazandó társasági szerződési rendelkezésekkel összhangban a felperest érintő, a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések hatálybalépését megelőzően került sor. Így a jelen ügyben az e két holdingban fennálló részesedések tényleges átruházására vonatkozó bizonyítékoknak magukban kellett foglalniuk többek között az említett részesedések átruházására vonatkozó aktusokat, az alkalmazandó nemzeti jog releváns rendelkezéseit, valamint a szóban forgó holdingok társasági szerződéseinek a rendelkezéseit.

137 Ezenkívül a részvényesi jogairól való tényleges lemondás bizonyítása érdekében a felperesnek kellett bizonyítékokat szolgáltatnia az állítólagos átruházások feltételeiről, módjairól és ellentételezéseiről, különösen az említett részesedések eladási áráról. Ellentétben azzal, amit a felperes a tárgyaláson állított, az eladási árra vonatkozó ilyen bizonyítékok szükségesek annak értékeléséhez, hogy a felperes részesedéseinek állítólagos átruházása magában foglalja-e az ABH Holdings és a CTF Holdings részvényesi jogairól való tényleges lemondást. Abban az esetben ugyanis, ha az átruházó a részesedéseit az átruházás tárgyát képező eszközök értékénél nyilvánvalóan alacsonyabb áron értékesíti, nem tekinthető úgy, hogy azt független harmadik személy javára hajtották végre (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 20-i Mordashov kontra Tanács ítélet, T-248/22, nem tették közzé, EU:T:2023:573, 101. pont), mivel ilyen körülmények között az átruházó az ilyen ár által az átvevő javára nyújtott előny miatt az átvevőn keresztül továbbra is befolyást gyakorolhat azon társaság ügyeire, amelynek a részesedéseit átruházták, ami megkérdőjelezhetné az ilyen átruházás hitelességét (lásd ebben az értelemben: 2025. március 5-i Ponomarenko kontra Tanács ítélet, T-249/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2025:202, 130. pont). Ennélfogva a jelen ügyben a szolgáltatott bizonyítékoknak tartalmazniuk kellett a részesedések átruházásának árára és azok kifizetésének módjára vonatkozó információkat is.

138 Hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügy körülményei között a fenti 136. és 137. pontban említett bizonyítékok benyújtása nem jelenthet indokolatlan terhet vagy nem eredményezheti bizalmas adatok jogosulatlan hozzáférhetővé tételét. A felperes van ugyanis a legjobb helyzetben ahhoz, hogy bizonyítékokat szolgáltasson az ABH Holdingsban és a CTF Holdingsban fennálló részesedéseinek tényleges átruházására, valamint arra vonatkozóan, hogy ténylegesen lemondott az e társaságokhoz és az azokhoz kapcsolódó jogalanyokhoz kötődő részvényesi jogairól (lásd a fenti 134. pontot).

139 Egyébiránt a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között, amelyeket a felperest érintő, a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések hatálybalépését megelőző napon állítólagosan megtörtént jelentős részesedésátruházások (lásd a fenti 135. pontot), valamint a

több államban letelepedett társaságokat érintő jogi konstrukciók alkalmazása (lásd a fenti 128. és 129. pontot) jellemeznek, a korlátozó intézkedések hatékonysága és ténylegessége megkérdőjelezhetővé válna, ha a társaságokban fennálló részesedések állítólagos átruházását az ezen átruházások megtörténtét alátámasztó bizonyítékok hiányában figyelembe vennék.

140 Ami a jelen kereset keretében benyújtott bizonyítékokat illeti, meg kell vizsgálni, hogy azok elegendőek-e annak bizonyításához, hogy a felperes ténylegesen átruházta az ABH Holdingsban és a CTF Holdingsban fennálló részesedéseit, és ténylegesen lemondott az említett társaságokhoz és az azokhoz kapcsolódó jogalanyokhoz kötődő részvényesi jogairól, következésképpen pedig, azt hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes továbbra is az Alfa Group konzorcium egyik fő részvényese.

141 Másodszor, ami a CTF Holdingsban fennálló részesedéseinek *[bizalmas]-ra* történő állítólagos átruházását illeti, a felperes azt állítja, hogy arra a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét megelőző napon, azaz 2022. március 14-én került sor.

142 Amint az a fenti 136. pontból kitűnik, a felperes feladata többek között az azt alátámasztó bizonyítékok előterjesztése, hogy a szóban forgó átruházásra a korlátozó intézkedésekre vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek megfelelően került sor.

143 A 2022/429 határozat 2. cikkének és a 2022/427 végrehajtási rendelet 2. cikkének megfelelően a felperessel szembeni korlátozó intézkedések e jogi aktusoknak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján, azaz 2022. március 15-én, vagyis a felperes CTF Holdingsban fennálló részesedései állítólagos átruházásának másnapján léptek hatályba.

144 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 269/2014 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése többek között úgy rendelkezik, hogy be kell fagyasztani a vitatott jegyzékeken szereplő természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, az ezek birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló minden pénzeszközt és gazdasági erőforrást. E rendelet 1. cikkének f) pontja a „pénzeszközök befagyasztása” fogalmat akként határozza meg, hogy az „a pénzeszközök bármilyen mozgásának, átutalásának, módosításának, felhasználásának, az azokhoz való hozzáférésnek, illetve bármiféle olyan kezelésének a megakadályozása, amely bármilyen változást eredményezne a pénzeszközök mennyisége, összege, elhelyezkedése, tulajdonlása, birtoklása, jellege, rendeltetése tekintetében, vagy más olyan változást okozna, amely lehetővé tenné a pénzeszközök felhasználását, ideértve a portfóliókezelést is”. Az említett rendelet 1. cikkének g) pontja úgy határozza meg a „pénzeszközök” fogalmát, mint bármilyen pénzügyi eszköz és gazdasági előny, ide értendőek többek között – amint az e rendelkezés iii. alpontjából kitűnik – a nyilvánosan és zárt körben forgalmazott értékpapírok és adóssághelevelek, beleértve a részvényeket, az értékpapírokat megtestesítő igazolásokat, a kötvényeket, a váltókat, az opciós utalványokat, a zálogleveleket és a származtatott ügyleteket.

145 Így a jelen ügyben 2022. március 15-től befagyasztották a felpereshez az Unió területén tartozó, a birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló valamennyi pénzeszközt, ideértve az Unióban birtokolt azon társaságokban fennálló részesedéseit is, amelyek már nem képezhették olyan mozgás, átutalás, módosítás, felhasználás vagy hozzáférés tárgyát, amely bármilyen változást eredményezne a pénzeszközök tulajdonlása, birtoklása tekintetében, vagy más olyan változást okozna, amely lehetővé tenné a pénzeszközök felhasználását. Következésképpen a felperes tulajdonában lévő említett részesedések befagyasztása feloldásának kizárólag lehetséges módja a nevének a vitatott jegyzékekről való törlése, vagy ha azt az illetékes hatóságok engedélyezik a 269/2014 rendeletben előírt valamely eltérés alapján.

146 A CTF Holdingsban fennálló részesedése átruházásának bizonyítása érdekében a felperes három dokumentumot nyújtott be.

147 Mindenekelőtt a CTF Holdings részvényeseinek nyilvántartásából származó kivonatként bemutatott dokumentumot (a keresetlevél A.27 sz. melléklete) illetően a felperes 2023. május 16-án minden további információ nélkül megjelöli azon részvények számát, amelyeket az e dokumentumban említett két, ciprusi székhelyű társaság abszolút értékben birtokol. Márpedig anélkül, hogy határozni kellene e dokumentum bizonyító erejéről, elegendő megállapítani, hogy az nem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy a felperes a CTF Holdingsban fennálló részesedéseinek átruházására 2022. március 15. előtt került sor.

148 Ezt követően a felperes benyújtotta egy liechtensteini székhelyű társaság tulajdonosi nyilatkozatát, amely véleménye szerint megerősíti, hogy 2022. január 18-án ő volt annak tényleges tulajdonosa és részvényese (a válasz C.10 sz. melléklete). Márpedig anélkül, hogy határozni kellene e dokumentum bizonyító erejéről, elegendő megállapítani, hogy e nyilatkozat nem releváns annak bizonyítása szempontjából, hogy a CTF Holdingsban fennálló részesedései tulajdonjogát 2022. március 15. előtt átruházták. Az említett, 2022. január 18-i nyilatkozat ugyanis annak jelzésére szorítkozik, hogy a felperes volt e liechtensteini székhelyű társaság tényleges tulajdonosa az említett társaságban az állítólagos tulajdonosváltás előtt.

149 Végül a felperes bemutatja a CTF Holdings tényleges tulajdonosainak nyilvántartásából származó, a Luxembourg Business Register által készített kivonatot (a válasz C.11 sz. melléklete), amely ténylegesen jelzi, hogy az említett társaságban fennálló teljes tőkerészesedés közvetetten *[bizalmas]* és *[bizalmas]* birtokában van.

150 Meg kell azonban állapítani, hogy a szóban forgó kivonat nem tartalmaz semmilyen utalást arra az időpontra vonatkozóan, amikor a felperes CTF Holdingsban fennálló részesedéseit átruházták *[bizalmas]-ra*, sem ezen átruházás feltételeire. Ennélfogva az ott szereplő, a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a felperes ténylegesen átruházta az említett részesedések tulajdonjogát a vele szemben 2022. március 15-én elfogadott korlátozó intézkedések hatálybalépése előtt.

151 A Törvényszék által a tárgyaláson arra vonatkozóan feltett kérdésre, hogy a szóban forgó kivonat nem jelölte meg a CTF Holdingsban fennálló részesedései átruházásának tényleges időpontját, és hogy az említett kivonat jelezte, hogy az információkat 2023. április 25-én, azaz több mint egy évvel a pénzeszközei befagyasztásának 2022. március 15-i hatálybalépését követően módosították, a felperes azt állította, hogy e kivonat tanúsítja, hogy az említett részesedések átruházása ez utóbbi időpontnál korábbi volt, mivel a nyilvántartás kezelője ellenőrizte a bejelentett információkat. Márpedig, mivel ezt az állítást nem támasztották alá nevezetesen az e nyilvántartásra alkalmazandó nemzeti szabályozás alapján annak bizonyításával, hogy az említett kezelő köteles rendszeresen ellenőrizni a hozzá benyújtott nyilatkozatokat, meg kell állapítani, hogy a szóban forgó kivonat nem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy e részesedéseket ez utóbbi időpontot megelőzően ténylegesen átruházták.

152 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a felperes által benyújtott bizonyítékok nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy ténylegesen átruházta a CTF Holdingsban fennálló részesedéseit a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedések 2022. március 15-i hatálybalépését megelőzően.

153 Azt is meg kell állapítani, hogy tekintettel az állítólagos átruházásnak a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvételének időpontjához való közelségére, egy 2022. március 15. előtti adásvételi szerződés benyújtása önmagában nem lehet elegendő annak bizonyításához, hogy a felperes CTF Holdingsban fennálló részesedései tulajdonjoga az őt érintő, pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések hatálybalépését megelőzően ténylegesen átszállt. Egyrészt ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a tulajdonjog-átruházás tényleges volt, és megfelelt az uniós jognak, bizonyítani kell, hogy ezen átruházásra az említett intézkedések hatálybalépését megelőzően került sor a nemzeti jog alkalmazandó szabályai és az alkalmazandó társasági szerződési rendelkezések szerint. Másrészt, mivel a felperes a tárgyaláson elismerte, hogy még mindig nem kapta meg az említett részesedések eladási árát, azt is bizonyítania kell, hogy az átruházásra vonatkozó szerződéses rendelkezésekhez nem kapcsolódott bontó feltétel az eladási ár meg nem fizetése vagy halasztott fizetés esetére.

154 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy 2022. március 15-től a felperesnek az Unióban letelepedett társaságokban fennálló valamennyi részesedését befagyasztották, így ezen időponttól kezdődően a luxemburgi székhelyű társaságokban fennálló részesedéseinek mindenfajta mozgása, átutalása vagy módosítása az illetékes hatóságok engedélyének beszerzését tette volna szükségessé (lásd a fenti 143–145. pontot). Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperes nem hivatkozik az illetékes hatóságok által az említett részesedések befagyasztásának a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadását követően történő feloldása érdekében biztosított egyetlen eltérésre sem.

155 Ebből következik, hogy a felperes CTF Holdingsban fennálló részesedése állítólagos átruházásának a korlátozó intézkedésekre vonatkozó uniós jogi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségére vonatkozó bizonyítékok, valamint a tényleges és bontó jellegű szerződéses rendelkezések nélküli átruházás bizonyítékainak hiányában a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperes e társaság részvényese volt.

156 Másodszor, ami az ABH Holdingsban fennálló részesedései állítólagos átruházását illeti, a felperes azt állítja, hogy arra a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét megelőző napon, azaz 2022. március 14-én került sor.

157 Kétségtelen, hogy a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag 9., 19. és 20. sz. irataiból – amelyek az ABH Holdings orosz eszközeinek a felperes részvételével Oroszországba történő átruházásáról szóló újságcikkek – kitűnik, hogy a felperes az említett társaságban fennálló részesedését 2022 márciusában átruházta *[bizalmas]-ra*. E cikkek azonban nem tartalmaznak semmilyen utalást arra a pontos időpontra vonatkozóan, amikor a felperes részvényeinek tulajdonjogát ténylegesen átruházták *[bizalmas]-ra*, és konkrétan arra vonatkozóan sem, hogy ezt az átruházást a felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadása előtt véglegesítették.

158 Hasonlóképpen, ami az ukrán nemzeti banktól származó bizonyítékokat illeti, igaz, hogy a WK 17621/2022 INIT iratanyag 1. sz. iratából és a WK 10555/2023 INIT iratanyag 2. sz. iratából, vagyis ezen intézmény 2022. október 28-án, illetve 2023. július 20-án közzétett sajtóközleményeiből kitűnik, hogy *[bizalmas]*[2] 40,9614%-os befolyásoló részesedéssel rendelkezett a Sense Bankban (korábban Alfa Bank Ukraine, amely az ABH Holdings tulajdonában állt) az ez utóbbi társaságban a felperes és egy másik részvényes által birtokolt részesedések állítólagos átruházását követően. Mindemellett az említett nemzeti bank e sajtóközleményei azt is hangsúlyozzák, hogy az említett részesedések megszerzésére az előzetes engedélye nélkül került

[2] Kitakart bizalmas adatok.

sor. Ezenkívül e nemzeti banknak a Bizottsághoz címzett, 2023. június 5-i leveléből (WK 10555/2023 INIT iratanyag 1. sz. irata) kitűnik, hogy az ukrán joggal összhangban semmisnek kell tekinteni azt a megállapodást, amely lehetővé teszi, hogy *[bizalmas]* befolyásoló részesedést szerezzen a Sense Bankban.

159 Az ukrán nemzeti bank 2022. április 15-i, a válaszhoz mellékelt határozatát (a válasz C.3. melléklete) illetően meg kell állapítani, hogy e határozat rendelkező részének 1. pontjában ezen intézmény azt állapítja meg, hogy *[bizalmas]* a Sense Bankban a befolyásoló részesedést az ukrán jog megsértésével szerezte meg, amely jog főszabály szerint arra kötelez minden olyan személyt, aki valamely ukrán pénzügyi intézményben befolyásoló részesedést kíván szerezni, hogy erről előzetesen értesítse az említett nemzeti bankot, és várja meg annak előzetes engedélyét. Ezenkívül az említett határozatnak sem a rendelkező része, sem az indokolása nem állapítja meg kifejezetten, hogy *[bizalmas]* 2022. március 14-én megszerezte a felperes ABH Holdingsban fennálló részesedéseinek tulajdonjogát. Így ez utóbbi társaság Ukrajnában található eszközeit illetően e nemzeti bank kizárólag azt állapította meg, hogy ezen átruházásra az ukrán bankjog megsértésével került sor.

160 Ebből következik, hogy az ukrán nemzeti bank 2022. április 15-i határozata nem bizonyíthatja, hogy a felperes ABH Holdingsban fennálló részesedéseinek tulajdonjogát 2022. március 15. előtt átruházták *[bizalmas]-ra*.

161 Meg kell állapítani, hogy a felperes által benyújtott többi bizonyíték sem alkalmas annak bizonyítására, hogy az ABH Holdingsban fennálló részesedéseinek tulajdonjogát 2022. március 15. előtt ténylegesen átruházták *[bizalmas]-ra*.

162 Az ABH Holdings könyvvizsgálói által kiállított igazolást (a keresetlevél A.30 sz. melléklete), valamint az e társaság ügyvédi irodája által kiállított igazolást (a keresetlevél A.25 sz. melléklete) illetően meg kell állapítani, hogy ezen igazolások egyike sem tartalmazza egyértelműen azt, hogy a felperes említett társaságban fennálló részesedései tulajdonjogának átruházása az említett időpontot megelőzően ténylegesen megtörtént. Egyrészt ezen igazolások közül az első jelzi, hogy „2022 márciusában a felperes eladta valamennyi részvényét, és már nem volt [a szóban forgó társaság] részvényese”, anélkül hogy kifejezetten megjelölné a részvények tényleges átruházásának pontos időpontját. Másrészt ezen igazolások közül a második a részvényesek szavazati szabadságának megállapítására szorítkozik. Kétségtelen, hogy az említett igazolás felsorolja azokat a dokumentumokat, amelyek között szerepelnek többek között a felperes e társaságban lévő érdekeltségeinek 2022. március 14-i eladására vonatkozó átruházási dokumentumok, a szóban forgó társaság társasági szerződése, a részvényesek közötti megállapodás, az ilyen társaság és a megjelölt személyek közötti szerződéses kapcsolatokra vonatkozó információk, vagy az ugyanezen társaság és *[bizalmas]* között 2022. április 25-én létrejött kötelezettségvállalási aktus. Az igazoláshoz nem csatolt e dokumentumok benyújtásának hiányában azonban nem állapítható meg, hogy az említett részesedések tulajdonjogának átruházása 2022. március 15. előtt ténylegesen megtörtént-e.

163 Ami az ABH Holdings igazgatója által 2022. április 6-án kiállított igazolást (a keresetlevél A.30 sz. melléklete) illeti, amely szerint a felperes már nem rendelkezett tulajdonosi érdekeltségekkel az említett társaságban fennálló részesedéseinek egy harmadik személy részére történő, állítólagosan 2022. március 14-i eladása óta, a fenti 95. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően rá kell mutatni arra, hogy az e társaság – amelynek a felperes részvényese volt – igazgatójától származó igazolás bizonyító erejét relativizálni kell (2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 153. pont). Így az ilyen állítás

alátámasztására szolgáló egyéb bizonyítékok hiányában ez az igazolás önmagában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az említett részesedések tulajdonjogának átruházása már 2022. március 14-én ténylegesen megtörtént.

164 Ami az ABH Holdings tényleges tulajdonosainak nyilvántartásából származó, a Luxembourg Business Register által készített kivonatot illeti, függetlenül e dokumentum megbízhatóságától, amely nem tartalmazza a kezelő aláírását, meg kell állapítani, hogy az az utolsó módosítás időpontjaként a 2022. március 22-i időpontot említi, azaz egy héttel későbbi időpontot a felperes pénzeszközeinek befagyasztására vonatkozó intézkedések hatálybalépéséhez képest. Márpedig a jelen ügy körülményei között, amelyeket az említett intézkedések hatálybalépését megelőző napon állítólagosan megtörtént jelentős részesedésátruházások jellemeznek (lásd a fenti 135. pontot), az említett kivonat nem elegendő annak bizonyításához, hogy a felperes ténylegesen átruházta az említett társaságban fennálló részesedéseinek tulajdonjogát azelőtt, hogy pénzeszközeit befagyasztották volna. A fenti 151. pontban kifejtettekkel azonos okokból ugyanis e kivonat nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az említett részesedések tulajdonjogának átruházása 2022. március 15. előtt ténylegesen megtörtént.

165 Azt is meg kell állapítani, hogy tekintettel az állítólagos átruházásnak a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvételének időpontjához való közelségére, egy 2022. március 15. előtti adásvételi szerződés benyújtása önmagában nem lehet elegendő annak bizonyításához, hogy a felperes ABH Holdingsban fennálló részesedései tulajdonjoga az őt érintő, pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések hatálybalépését megelőzően ténylegesen átszállt. Egyrészt ahhoz, hogy a tulajdonjog-átruházás megfeleljen az uniós jognak, bizonyítani kell, hogy ezen átruházásra az említett intézkedések hatálybalépését megelőzően került sor a nemzeti jog alkalmazandó szabályai és az alkalmazandó társasági szerződési rendelkezések szerint. Másrészt, mivel a felperes a tárgyaláson elismerte, hogy még mindig nem kapta meg az említett részesedések eladási árát, azt is bizonyítania kell, hogy az átruházásra vonatkozó szerződéses rendelkezésekhez nem kapcsolódott bontó feltétel az eladási ár meg nem fizetése vagy halasztott fizetés esetére.

166 Következésképpen a fenti 157–165. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperes az ABH Holdings részvényese volt.

167 Így, mivel a Tanács helyesen állapította meg, hogy a felperes a CTF Holdings (lásd a fenti 155. pontot) és az ABH Holdings (lásd a fenti 166. pontot) részvényese volt, nem róható fel neki, hogy értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperes az Alfa Group konzorcium egyik fő részvényese volt.

168 Márpedig nem vitatott, hogy az Alfa Bank Russia az egyik legnagyobb orosz kereskedelmi és befektetési magánbank, hogy az AlfaStrakhovanie Oroszország egyik legnagyobb biztosítótársasága, és hogy az X5 Retail Group Oroszország egyik legnagyobb kiskereskedelmi vállalata. Az A1 (korábban Alfa-Eco) oroszországi székhelyű befektetési társaság.

169 Következésképpen, tekintettel az Alfa Group konzorciumhoz tartozó társaságok Oroszországban folytatott tevékenységeinek jelentőségére, a Tanács értékelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy a felperes a módosított g) kritérium első része értelmében vett, Oroszországban működő vezető üzletember.

170 A felperes egyéb érvei nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék ezt a következtetést.

171 Először is nem lehet helyt adni a felperes arra alapított érvelésének, hogy az ügyvezetői feladatok ellátása szükséges feltétele annak, hogy a módosított g) kritérium első része értelmében vett „vezetőnek” lehessen tekinteni. Ugyanis, mivel önmagában az a tény, hogy valamely személy egy vagy több jelentős társaságban jelentős tőkerészesedéssel rendelkezik, elegendő lehet ahhoz, hogy vezető üzletembernek minősüljön, az ügyvezetői feladatok ellátása nem szükséges feltétele annak, hogy valamely természetes személy „vezető” üzletembernek minősüljön (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 151. pont). Következésképpen nem releváns az a tény, hogy több évvel az eredeti jogi aktusok elfogadása előtt a felperes már nem látott el ügyvezetői feladatokat az Alfa Group konzorciumhoz kapcsolódó szervezetekben.

172 Másodszor el kell utasítani a felperes azon érvelését is, amely szerint azért nem folytatott tevékenységet Oroszországban, mert a héára vonatkozó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a részvények tényleges vagy feltételezett birtoklása önmagában nem elegendő ahhoz, hogy az „gazdasági tevékenység” gyakorlásának minősüljön. Elegendő ugyanis emlékeztetni arra, hogy a héa területén a „gazdasági tevékenység” fogalma más jogi háttérbe tartozik, mint amelybe a módosított g) kritérium illeszkedik, amelynek első része az „Oroszországban működő vezető üzletemberekre” vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2024. szeptember 11-i OT kontra Tanács ítélet, T-286/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:606, 92. pont).

173 Harmadszor el kell utasítani a felperes arra alapított érvelését, hogy nem tartozik a vezető üzletemberek és az orosz kormány közötti kölcsönös függőségre vonatkozó vélelem alá, mivel nem tartozik a V. Putyinhoz közeli üzletemberek kategóriájába, és hogy egyik vállalkozása sem részesült kedvezményes elbánásban a hatóságok részéről. E tekintetben mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a módosított g) kritérium első részének kizárólag az volt a célja, hogy olyan objektív, önálló és elégséges kritériumot vezessen be, amely lehetővé teszi bizonyos személyek nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételének igazolását, ami megköveteli, hogy a Tanács két együttes bizonyítékot szolgáltasson, nevezetesen egyrészt azt, hogy az érintett személy vezető üzletember, másrészt pedig azt, hogy e személy Oroszországban folytat tevékenységet. Következésképpen a felperes nem állíthatja, hogy az említett rész vélelmet állított fel (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2020. július 9-i Haswani kontra Tanács ítélet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Továbbá, amint az a fenti 124. pontban megállapításra került, az e rész alapján történő említett jegyzékbevétel igazolásához nem szükséges bizonyítani a felperes és az orosz rezsim közötti kapcsolatot, sem pedig az e rezsimnek nyújtott támogatást vagy az abból származó hasznot. Így ugyanezen rész alkalmazása szempontjából nem releváns az a kérdés, hogy a felperes V. Putyinhoz közel álló, a KGB-hez vagy a szentpétervári hálózathoz kapcsolódó személy-e, hogy az állam által ellenőrzött ágazatokban folytat-e tevékenységet, vagy közbeszerzési szerződésekben, adókedvezményekben vagy különleges elbánásban részesült-e. Ugyanez vonatkozik arra a tényre is, hogy egyik társaságában sem volt az orosz kormány minisztere vagy az igazgatótanácsán belüli személyes vagyonkezelő.

174 Negyedszer, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, mivel az Alfa Group konzorcium nem rendelkezik jogi személyiséggel, így annak részvényese sem lehet, ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni. E konzorciumbeli részvényesi minőség ugyanis az említett konzorcium részét képező valamennyi vállalkozásra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2024. szeptember 11-i OT kontra Tanács ítélet, T-286/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:606, 116. pont). Ezenkívül, amint az a WK 10524/2023 REV 1 iratanyag 2. sz. iratából, vagyis az AlfaStrakhovanie honlapjából kitűnik, e társaság az „Alfa Group pénzügyi és ipari konzorciumhoz” tartozóként jelenik meg.

175 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, amikor a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásával fenntartotta a nevét a vitatott jegyzékeken a módosított g) kritérium első része alapján.

176 Másodszor, a teljesség kedvéért meg kell állapítani, hogy a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdése g) pontjának a 2022/329 határozatból eredő eredeti változatától és a módosított g) kritérium első részétől eltérően, amelyek kifejezetten a „vezető üzletembereket” jelölik meg, a módosított g) kritérium harmadik része kiterjeszti a korlátozó intézkedések személyi hatályát azáltal, hogy már nem követeli meg, hogy az üzletemberek „vezető” üzletemberek legyenek.

177 Hangsúlyozni kell, hogy tekintettel a Tanács által követett, a 2023/1094 határozat (4) preambulumbekezdésében felidézett célkitűzésekre, amelyek arra irányulnak, hogy maximális nyomást gyakoroljanak az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy azok véget vessenek az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak, az „üzletemberek” fogalom kizárólag azokra a természetes személyekre vonatkozik, akik minőségileg vagy mennyiségileg nem elhanyagolható gazdasági tevékenységet folytatnak az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban, és akik nevének a szóban forgó jegyzékbe való felvétele növelheti az Oroszországi Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseihez kapcsolódó költségeket, következésképpen az Ukrajna elleni invázióért felelős Oroszországi Föderációra gyakorolt nyomást (lásd ebben az értelemben: 2025. január 29-i Vinokurov kontra Tanács ítélet, T-1106/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2025:106, 48. pont).

178 Ezenfelül, ami azokat a gazdasági ágazatokat illeti, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció kormánya számára, a módosított g) kritérium harmadik részének szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy a gazdasági ágazatnak, nem pedig a vitatott jegyzékeken szereplő természetes vagy jogi személynek kell jelentős bevételi forrást biztosítania az Oroszországi Föderáció kormánya számára. Kétségtelen, hogy a módosított 2014/145 határozat nem határozza meg a „jelentős bevételi forrás” fogalmát. Mindemellett a „jelentős” minőségjelző használata, amely a „bevételi forrás” kifejezésre vonatkozik, azt jelenti, hogy e bevételi forrásnak jelentősnek, tehát nem elhanyagolhatónak kell lennie (lásd ebben az értelemben: 2025. január 29 -i Vinokurov kontra Tanács ítélet, T-1106/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2025:106, 49. pont).

179 A jelen ügyben a felperes elismeri, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában még a Rosvodokanal részvényese volt. Meg kell állapítani, hogy az Alfa Group konzorcium bemutatására vonatkozó dokumentumban (az ellenkérelem B.2 sz. melléklete) az említett társaságot úgy írják le, mint a vízellátás és a szennykezelés területén működő egyik legnagyobb orosz magánszektorbeli gazdasági szereplőt, amely hozzávetőleg 5 millió ügyfélnek nyújt szolgáltatásokat, hét orosz városban folytat tevékenységet, és körülbelül 10000 személyt foglalkoztat. Egyébiránt, amint az a WK 10524/2023 REV 1 bizonyítékokat tartalmazó iratanyag 2. sz. iratából kitűnik, e társaságot az említett konzorciumhoz tartozóként említik.

180 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes pusztán a Rosvodokanalban fennálló részvényesi minősége miatt minőségileg vagy mennyiségileg nem elhanyagolható gazdasági tevékenységet folytat, így a módosított g) kritérium harmadik része értelmében vett üzletembernek minősül.

181 Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint a vízellátási és szennyvízelvezetési ágazat jelentős bevételi forrást biztosít az orosz kormány számára, mivel 2022-ben több mint 94 milliárd orosz rubel (RUB) (hozzávetőleg 967 millió euró) adóbevételt generált (lásd ebben az értelemben: 2024. szeptember 11-i OT kontra Tanács ítélet, T-286/23, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:606, 126. és 127. pont).

182 Nem lehet helyt adni a felperes által a tárgyaláson felhozott, arra alapított érvelésnek, hogy a Rosvodokanal által fizetett adók az ezen ágazat által megfizetett adók teljes összegének csak igen csekély részét teszik ki. Amint ugyanis arra a Törvényszék a fenti 178. pontban emlékeztetett, az ágazat által generált bevételek a fontosak, nem pedig az érintett személy vagy szervezet által fizetett adók.

183 Ebből következik, hogy önmagában az a tény, hogy a felperes a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában a Rosvodokanal részvényese volt, elegendő volt ahhoz, hogy személyes helyzete a módosított g) kritérium harmadik részének hatálya alá tartozzon.

184 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában úgy ítélte meg, hogy a felperes a módosított g) kritérium első része értelmében vett, Oroszországban tevékenykedő vezető üzletember, valamint olyan ágazatban tevékenykedő üzletember volt, amely a módosított g) kritérium harmadik része értelmében jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

185 Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint a korlátozó intézkedések elfogadásáról szóló határozat jogszerűségének felülvizsgálatakor – tekintettel azok megelőző jellegére –, amennyiben az uniós bíróság úgy véli, hogy az említett indokok legalább egyike kellően pontos és konkrét, alá van támasztva, valamint önmagában elegendő alapot képez e határozat alátámasztásához, az a körülmény, hogy a többi indok nem ilyen, nem igazolhatja az említett határozat megsemmisítését (2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 186. pont).

186 Ennélfogva anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való, a d) kritérium alapján történő fenntartásának vitatására irányuló többi érvet, el kell utasítani az arra alapított első jogalapot, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, amikor úgy határozott, hogy a 2023. szeptemberi jogi aktusok elfogadásával fenntartja a felperes nevét a vitatott jegyzékeken.

c) A 2024. márciusi jogi aktusokról

187 A felperes arra hivatkozik, hogy 2022 márciusa óta már nem részvényese az Alfa Group konzorciumnak. Azt állítja, hogy átruházta az Alfa Bank Russiában, az AlfaStrakhovanie Russiában és a CTF Holdingsban fennálló részesedéseit.

188 A 2024. április 10-i Aven kontra Tanács ítéletre (T-301/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:214) és a 2024. április 10-i Fridman kontra Tanács ítéletre (T-304/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:215) tekintettel a felperes úgy véli, hogy nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartása indokolatlan eltérő bánásmódot valósít meg a személyes helyzete és az említett ítéletek alapjául szolgáló ügyek felpereseinek személyes helyzete között.

189 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

190 A szóban forgó korlátozó intézkedések Tanács általi elfogadását igazoló általános kontextust illetően (lásd a fenti 88. pontot) meg kell állapítani, hogy a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásának időpontjában az ukrajnai helyzet még mindig súlyos volt. A korlátozó intézkedések hasonlóképpen továbbra is igazoltak az elérni kívánt célkitűzésre tekintettel, amely az orosz hatóságokra való, annak érdekében történő maximális nyomásgyakorlásban áll, hogy azok véget vessenek az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek, politikáiknak, és az említett ország elleni katonai agressziónak, valamint az Oroszországi Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseihez kapcsolódó költségeknek a növelésében.

191 Ami a felperes személyes helyzetét illeti, a 2024. márciusi jogi aktusokban a jegyzékbevétel indokolásában a felperes már nem az „Alfa Group konzorcium egyik legnagyobb részvényese”, hanem „az Alfa Group konzorcium egyik fő részvényese”. Meg kell tehát állapítani, hogy lényegében ugyanazokról az indokokról van szó, mint a 2023. szeptemberi jogi aktusokban.

192 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásához vezető felülvizsgálati eljárás keretében a felperes semmilyen új körülményre nem hivatkozott annak bizonyítása érdekében, hogy már nem volt az Alfa Group konzorcium fő részvényese.

193 A kiigazítási beadványban annak bizonyítása érdekében, hogy már nem volt az ABH Holdingson keresztül az Alfa Group konzorcium fő részvényese, a felperes benyújtotta az e társaság tényleges tulajdonosainak nyilvántartásából származó, a Luxembourg Business Register által készített kivonatot (az említett beadvány E.5 sz. melléklete), amely a keresetlevél A.28 sz. mellékletében szereplő kivonattól eltérően tartalmazza a kezelő aláírását.

194 Először is, ami a módosított g) kritérium első részének a felperesre történő alkalmazását illeti, meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő semmilyen új bizonyítékot annak bizonyítása érdekében, hogy a CTF Holdingsban fennálló részesedései tulajdonjogának átruházása a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedések hatálybalépésének időpontját megelőzően ténylegesen megtörtént. Következésképpen a fenti 142–155. pontban kifejtettekkel azonos okokból meg kell állapítani, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásának időpontjában az említett társaság részvényese volt.

195 Ami az ABH Holdingsban fennálló részesedéseinek állítólagos átruházását illeti, mivel a tényleges tulajdonosok nyilvántartásának a kezelő aláírását tartalmazó kivonata nem említi azt a pontos időpontot, amikor az említett részesedéseket átruházták az átvevőre, a fenti 164. és 165. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt meg kell állapítani, hogy e kivonat nem lehet elegendő annak bizonyításához, hogy e részesedések tulajdonjogát 2022. március 15. előtt ténylegesen átruházták. Hasonlóképpen, mivel az átvevő nem tett eleget fizetési kötelezettségének, azt is bizonyítani kell, hogy az átruházásra vonatkozó szerződéses rendelkezésekhez nem kapcsolódott bontó feltétel az eladási ár meg nem fizetése esetére. Következésképpen a fenti 157–166. pontban kifejtettekkel azonos okokból meg kell állapítani, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásának időpontjában az említett társaság részvényese volt.

196 Ebből következik, hogy a Tanács megállapíthatta, hogy a felperes a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásának időpontjában az Alfa Group konzorcium fő részvényese volt, így a felperes nevének a vitatott jegyzékeken a módosított g) kritérium első része alapján történő fenntartása megalapozott volt.

197 Mindenesetre, mivel a felperes a tárgyaláson elismerte, hogy a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásának időpontjában még a Rosvodokanal részvényese volt, a fenti 179–183. pontban kifejtettekkel azonos okokból, pusztán amiatt, hogy e társaság részvényese volt, a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartása a módosított g) kritérium harmadik része alapján igazolt.

198 Ráadásul a felperes nem állíthatja, hogy a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartása M. Fridman és P. Aven helyzetéhez képest indokolatlan eltérő bánásmódot valósít meg amiatt, hogy a rájuk vonatkozó jogi aktusokat a 2024. április 10-i Aven kontra Tanács ítélet (T-301/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:214) és a 2024. április 10-i Fridman kontra Tanács ítélet (T-304/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:215) megsemmisítette. Amint ugyanis a 2024. április 10-i Aven kontra Tanács ítélet (T-301/22, nem tették közzé, fellebbezett, EU:T:2024:214) és a 2024. április 10-i Fridman kontra Tanács ítélet (T-304/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:215) indokolásából kitűnik, a felperesek nevének az említett ítéletek alapjául szolgáló ügyekben szóban forgó jegyzékekbe való felvétele nem az eredeti g) kritériumon, és nem is a módosított g) kritériumon alapult.

199 A fenti megfontolásokra tekintettel a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor a 2024. szeptemberi jogi aktusok elfogadásának időpontjában úgy ítélte meg, hogy a felperes a módosított g) kritérium első része értelmében vett, Oroszországban működő vezető üzletember, valamint olyan ágazatban tevékenykedő üzletember volt, amely a módosított g) kritérium harmadik része értelmében véve jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

200 Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint a korlátozó intézkedések elfogadásáról szóló határozat jogszerűségének felülvizsgálatakor – tekintettel azok megelőző jellegére –, amennyiben az uniós bíróság úgy véli, hogy az említett indokok legalább egyike kellően pontos és konkrét, alá van támasztva, valamint önmagában elegendő alapot képez e határozat alátámasztásához, az a körülmény, hogy a többi indok nem ilyen, nem igazolhatja az említett határozat megsemmisítését (2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 186. pont).

201 Ennélfogva anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való, a d) kritérium alapján történő fenntartásának vitatására irányuló többi érvet, el kell utasítani az első, a 2024. márciusi jogi aktusok elfogadása során elkövetett értékelési hibára alapított jogalapot.

202 Ennélfogva az értékelési hibára alapított első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

3. Az arányosság elvének megsértésére alapított, második jogalapról

203 A felperes úgy véli, hogy a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedések sértik az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság elvét. Álláspontja szerint, mivel az Alfa Bank nevét a fenti 12. pontban említett 2023. március 13-i jogi aktusok felvették a vitatott jegyzékekbe, a kitűzött célok elérése érdekében nem lenne helyénvaló vele szemben fenntartani a korlátozó intézkedéseket. Úgy véli, hogy mivel soha nem irányította a korlátozó intézkedésekkel érintett társaságot, nem rendelkezik lakóhellyel Oroszországban, és nem adóalany ebben az országban, nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartása nem alkalmas a kitűzött célok elérésére, vagyis arra, hogy nyomást gyakoroljon az orosz döntéshozókra. Úgy véli továbbá, hogy mivel már nem részvényese a társaságoknak, és egyikben sem tölt be semmilyen ügyvezetői vagy igazgatói tisztséget, nincs abban a helyzetben, hogy befolyást gyakoroljon azokra.

204 Ezenkívül a felperes arra hivatkozik, hogy azok az eltérések, amelyek alapján az alapvető szükségletek kielégítése érdekében bizonyos pénzeszközök befagyasztásának feloldását kérni lehet, nem hatékonyak, tekintettel azokra az akadályokra, amelyekkel a nemzeti hatóságok általi végrehajtás és a pénzeszközöknek a pénzügyi intézmények általi rendelkezésre bocsátása során szembesül.

205 Ezenfelül a felperes úgy véli, hogy figyelembe véve a Bizottságnak a befagyasztott vagyon elkobzását és lefoglalását lehetővé tevő szabályok elfogadására irányuló terveit, a korlátozó intézkedések már nem tekinthetők ideiglenes, biztosítási és megelőző jellegűnek.

206 A felperes azt is felrója a Tanácsnak, hogy nem készítette el a korlátozó intézkedések hatásának mérlegét annak meghatározása érdekében, hogy azok ténylegesen hozzájárultak-e a kitűzött célok eléréséhez. Úgy véli, hogy a korlátozó intézkedésekkel elérni kívánt célok a jelen ügyben nem valósultak meg, mivel a háborút elvesztették.

207 A Tanács vitatja a felperes érvelését.

208 Emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve, amely az uniós jog általános elvei közé tartozik, és amelyet EUSZ 5. cikk (4) bekezdése rögzít, megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 122. pont; 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 133. pont).

209 E tekintetben az ítélkezési gyakorlat pontosítja, hogy az arányosság elve tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatát illetően széles körű mérlegelési jogkört kell elismerni az uniós jogalkotó részére olyan területeken, amelyek a jogalkotó részéről politikai, gazdasági, társadalmi döntéseket és összetett mérlegelést igényelnek. Következésképpen, az e területeken elfogadott valamely intézkedés jogszerűségét csak annak a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni kívánt cél elérésére nyilvánvalóan alkalmatlan volta érintheti (lásd: 2016. november 30-i Rotenberg kontra Tanács ítélet, T-720/14, EU:T:2016:689, 179. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

210 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések az Unió által ilyenként elismert általános érdekű, olyan célkitűzésnek felelnek meg, amely igazolhatja az egyes gazdasági szereplők tekintetében bekövetkező – akár jelentős – negatív következményeket is (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 150. pont). Ezen intézkedések ugyanis arra irányulnak, hogy nyomást gyakoroljanak az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy azok vessenek véget az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak. Konkrétan az Oroszországban tevékenykedő vezető üzletemberekre, valamint az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító ágazatokban tevékenykedő üzletemberekre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadásával a Tanács egyrészt azon befolyás kiaknázására törekszik, amelyet e személyek az orosz rezsimre gyakorolhatnak azáltal, hogy nyomást gyakorolnak e kormányra a politikájának módosítása érdekében, másrészt pedig arra, hogy növelje az Oroszországi Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseihez kapcsolódó költségeket. Az Unió tehát arra törekszik, hogy csökkentse az orosz állam bevételeit, és nyomást gyakoroljon az orosz kormányra annak érdekében, hogy ezen utóbbi kevésbé legyen képes az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó

intézkedéseinek a finanszírozására, és azoknak az európai és a globális stabilitás megőrzése érdekében véget vessen. Márpedig ez olyan célkitűzés, amely a közös kül- és biztonságpolitika keretében kitűzött és az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett célok körébe tartozik, amelyek között szerepel például a béke megőrzése, a konfliktusok megelőzése és a nemzetközi biztonság megerősítése.

211 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedések nem nyilvánvalóan alkalmatlanok a kitűzött célok elérésére. E megállapítást nem kérdőjelezheti meg az a tény, hogy az Alfa Bank nevét felvették a vitatott jegyzékekbe. Mivel ugyanis a felperes a módosított g) kritérium első és harmadik részének hatálya alá tartozik, önmagában az a tény, hogy valamely, vele kapcsolatban álló szervezetet is korlátozó intézkedések érintenek, nem teszi a rá vonatkozó intézkedéseket nyilvánvalóan alkalmatlanná a kitűzött célok elérésére, mivel személyes pénzeszközei nem téveszthetők össze az említett társaság pénzeszközeivel. Ráadásul meg kell állapítani, hogy az Alfa Group konzorcium nem korlátozódik e társaságra, hanem magában foglalja az AlfaStrakhovaniét, az X5 Retail Groupot, az A1-et és a Rosvodokanalt is.

212 A szóban forgó korlátozó intézkedések szükséges jellegét illetően meg kell állapítani, hogy az alternatív és kevésbé korlátozó intézkedések, mint az előzetes engedélyezési rendszer vagy a folyósított pénzeszközök felhasználásának utólagos igazolására vonatkozó kötelezettség nem teszi lehetővé a fenti 210. pontban felidézett, kitűzött célok ugyanolyan hatékony elérését (lásd ebben az értelemben: 2016. november 30-i Rotenberg kontra Tanács ítélet, T-720/14, EU:T:2016:689, 182. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

213 E tekintetben, amennyiben a felperes azt állítja, hogy az Alfa Bank nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele a követett célok ugyanolyan hatékony elérésére alkalmas, kevésbé korlátozó alternatív intézkedésnek minősülhet, ezt az érvelést el kell utasítani. A felperes vagyona ugyanis különbözik az említett társaság vagyonától, és nem korlátozódik kizárólag az e pénzintézet tulajdonában lévő eszközökre.

214 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy a korlátozó intézkedések ideiglenes és visszafordítható korlátozásoknak minősülnek, és hogy eltérésre is van lehetőség.

215 A felperes nem kérdőjelezheti meg ezt a megállapítást arra hivatkozva, hogy nehézségekbe ütközik a módosított 2014/145 határozat 2. cikkének (3) és (4) bekezdésében, valamint a 269/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében, 5. cikkének (1) bekezdésében és 6. cikkének (1) bekezdésében előírt eltérések végrehajtása vonatkozásában. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint kizárólag a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságok vizsgálhatják az uniós jogi aktusokat végrehajtó nemzeti intézkedések érvényességét (lásd ebben az értelemben: 1996. július 11-i Branco kontra Bizottság ítélet, T-271/94, EU:T:1996:103, 53. pont; 2016. április 14-i Ben Ali kontra Tanács ítélet, T-200/14, nem tették közzé, EU:T:2016:216, 268. pont). Így abban az esetben, ha a nemzeti bíróságok nehézségekbe ütköznének a fent említett eltérések értelmezése során, lehetőségük van arra, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljanak a Bírósághoz. Hasonlóképpen, a Törvényszék az EUMSZ 263. cikk alapján nem rendelkezik hatáskörrel a felperes és azon pénzügyi intézmények közötti jogviták elbírálására, amelyek nem bocsátanak a rendelkezésére pénzeszközöket annak ellenére, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság arra engedélyt adott.

216 A korlátozó intézkedések ideiglenes és visszafordítható jellegét a Bizottságnak a befagyasztott eszközök elkobzására irányuló terve sem kérdőjelezi meg. Amint ugyanis arra a Tanács rámutat, a 2023. szeptemberi és 2024. márciusi jogi aktusok elfogadásakor hatályos szabályozás nem írja elő annak lehetőségét, hogy a módosított 269/2014 rendelet rendelkezéseinek megsértése hiányában elkobozzák a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek pénzeszközeit. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett rendelet 15. cikkének (1) bekezdése „megfelelő intézkedéseket” ír elő az említett rendelet megsértéséből származó jövedelmek elkobzására. Ebből következik, hogy a Tanács mérlegelési mozgásteret hagyott a nemzeti hatóságoknak az említett elkobzás meghatározását, jellegét és hatályát illetően (lásd ebben az értelemben: 2024. szeptember 11-i Timchenko és Timchenko kontra Tanács ítélet, T-644/22, fellebbezés alatt, EU:T:2024:621, 104. pont). Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperes nem állítja, hogy a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedések a pénzeszközei elkobzásával jártak volna. Következésképpen a felperes megalapozatlanul állítja, hogy az említett intézkedések nem ideiglenesek és nem visszafordíthatók.

217 Ebből következik, hogy a jelen ügyben a felperesnek okozott hátrányok nem nyilvánvalóan aránytalanok a megtámadott jogi aktusok által követett célok jelentőségéhez képest.

218 Végül a felperes megalapozatlanul állítja, hogy a Tanács nem készítette el a korlátozó intézkedések hatásának mérlegét, és hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadásának időpontjában, mivel a háborút elvesztették, a korlátozó intézkedések vele szembeni fenntartása már nem volt igazolt. Amint ugyanis az a 2023/1767 határozat (3) preambulumbekezdéséből és a 2024/847 határozat (4) preambulumbekezdéséből kitűnik, ebben az időpontban az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni agressziós háborúja még mindig folyt, ami igazolja a korlátozó intézkedések hat hónapra történő megújítását. Ezenkívül a felperes állításával ellentétben a személyes helyzetét rendszeresen felülvizsgálták, aminek következtében a Tanács fenntartotta vele szemben a korlátozó intézkedéseket. Márpedig, amint az az első jogalap vizsgálatából kitűnik, a Tanács érvényesen állapította meg, hogy a felperes a módosított g) kritérium első és harmadik részében említett személyek kategóriáiba tartozik.

219 A fenti megfontolásokból következően az arányosság elvének megsértésére alapított, második jogalapot el kell utasítani.

220 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

V. A költségekről

221 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest – mivel pervesztes lett – a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségeinek és a Tanács költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék OT-t kötelezi a költségek viselésére.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. július 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei . . . 2

II. A kereset benyújtását követő tényállás . . . 6

III. A felek kérelmei . . . 7

IV. A jogkérdésről . . . 7

A. A Törvényszéknek a felperes második kereseti kérelmének elbírálására vonatkozó hatásköréről . . . 7

B. Az ügy érdeméről . . . 8

1. A védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított, harmadik jogalapról . . . 8

a) A 2023. szeptemberi jogi aktusokról . . . 8

b) A 2024. márciusi jogi aktusokról . . . 13

2. Az értékelési hibára alapított, első jogalapról . . . 14

a) Előzetes megfontolások . . . 14

b) A 2023. szeptemberi jogi aktusokról . . . 16

1) A bizonyítékok megbízhatóságáról . . . 16

2) A módosított g) kritérium első és harmadik részének a felperesre történő alkalmazásáról . . . 18

c) A 2024. márciusi jogi aktusokról . . . 31

3. Az arányosság elvének megsértésére alapított, második jogalapról . . . 33

V. A költségekről . . . 36